

SYMBIOSE
Zomer-Kunstfestival
Breda 2011

SYMBIOSE 2011

SYMBIOSE

SYMBIOSE

venue / vindt plaats in:

**De StadsGalerij
Oude Vest 34
4811 HT Breda
The Netherlands**

Thursday July 7 - Sunday August 14, 2011

donderdag 7 juli t/m zondag 14 augustus 2011

Opening hours / Openingstijden:

Thursday - Sunday from 12:00-17:00 hrs

donderdag t/m zondag van 12:00-17:00 uur

Every Friday: vernissage from 19:00-21:00 hrs

Elke vrijdag: vernissage van 19:00-21:00 uur

SYMBIOSE

More than 100 participating artists from all parts of the world, showing paintings, drawings, collages, mixed media, video, photography and other graphic techniques, woven tapestries, sculptures and installations.

Meer dan honderd kunstenaars uit alle delen van de wereld participeren in **SYMBIOSE** met schilderijen, tekeningen, collages, gemengde techniek, video-, foto- en andere grafische technieken, wandkleden, installaties en sculpturen.

There are six exhibition periods / Er zijn zes expositieperioden met in elke periode een nieuwe expositie:

- A. July 07 - 10 juli
- B. July 14 - 17 juli
- C. July 21 - 24 juli
- D. July 28 - 31 juli
- E. August 04 - 07 augustus
- F. August 11 - 14 augustus

Introductie

Over symbiose gesproken...

Toen zes maanden geleden het idee voor **SYMBIOSE** ontstond, was er nog niets. Nou ja... bijna niets. De StadsGalerij was er en het vertrouwen van galeriehouder Lilian Joosen, die mij carte blanche gaf. Nu hangt en staat er een indrukwekkend en gevarieerd aanbod van kunst: abstract, documentair, (sur)realistisch... Schilderijen, tekeningen, collages, gemengde techniek, video-, foto- en andere grafische technieken, wandkleden, installaties en sculpturen. Van kunstenaars van alle leeftijden en uit alle delen van de wereld: van Brazilië tot Japan, van de Verenigde Arabische Emiraten tot Nieuw-Zeeland, van Marokko tot de Verenigde Staten van Amerika en Canada. En natuurlijk ook uit België en Nederland. Naast al dit visueel spektakel biedt **SYMBIOSE** een podium voor schrijvers en dichters en is er ruimte voor muziek en debat.

De komende zes weken bruist De Stadsgalerij van de creativiteit. Ik dank de kunstenaars voor hun deelname en u, het publiek, voor uw belangstelling, want **SYMBIOSE** maak je samen.

Geniet met volle teugen!

Gert-Jan van den Bemd
Breda, juli 2011

Introduction

Talking about symbiosis...

When six months ago the idea of **SYMBIOSE** rose, there was nothing. Well ... almost nothing. De StadsGalerij was there and the confidence of its gallery owner Lilian Joosen, who gave me carte blanche. And now there is an impressive and varied selection of art: abstract, documentary, (sur)realistic ... Paintings, drawings, collages, mixed media, video, photography and other graphic techniques, woven tapestries, sculptures and installations. By artists of all ages and from all parts of the world: from Brazil to Japan, the United Arab Emirates to New Zealand, from Morocco to the United States and Canada. And also from Belgium and the Netherlands. Apart from this visual spectacle **SYMBIOSE** provides a platform for writers and poets, and there is room for music and debate.

The next six weeks, De StadsGalerij is full of creativity. I thank the artists for their participation and you, the audience for your interest: **SYMBIOSE** is a true joint effort. Enjoy to the fullest!

Gert-Jan van den Bemd
Breda, July 2011

SYMBIOSE Zomer Kunst-Festival / Summer Art Festival
July 07 juli - August 14 augustus 2011
De StadsGalerij, Breda, The Netherlands

Vormgeving / Design: Ditems Media, Monnickendam
Kim Brinkkemper

Fotografie / Photography:
Breda: Gert-Jan van den Bemd
Caroline Ligthart: Quintalle Nix

De verhalen en gedichten van Anneke Wasscher, Arie Smits, Conny Smit-Wullings, Ellen Vedder, Fleur Kooiman, Jacob Bisschops, Jolanda Kruis, Leonie Pas, Luuk Imhann, Marjoke Linckens, Wim de Groot en Yildiz Gies zijn geselecteerd uit de inzendingen voor de **SYMBIOSE** schrijfwedstrijd. Verder zijn er bijdragen opgenomen van Marijke Hooghwinkel, Viviane Volders en Caroline Ligthart.

Met dank aan / Special thanks to: Nelly Voogd

De StadsGalerij
Galeriehouder / Gallery owner: Lilian Joosen
www.ssdemppo.nl
Oude Vest 34
4811 HT Breda

Copyright © 2011 Grand Foulard
www.grandfoulard.com
info@grandfoulard.com

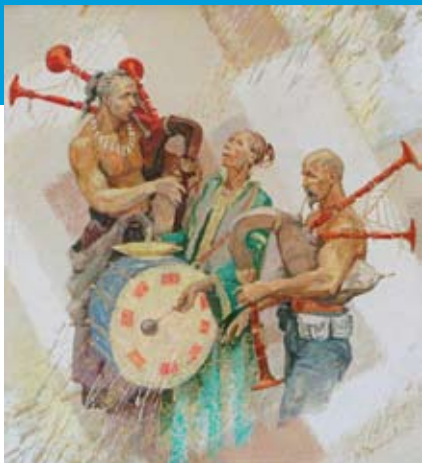
Breda

Chassépark

1

"Kelt's melody"
Oil, gold on canvas
90x80 cm, 2008

Yury Vasiliev

1950, Saint Petersburg

Education: Institut of Iliy Repin,
Fine Arts Academy, Saint Petersburg
Member of the Artists Union of Russia,
the Art Critics Association, the Aquarellist Society,
and the Marinists Society

Residency & Grants:

1980 Union of artists USSR for travel and work in Moldova

1990 Union of artists of Russia for travel and work in
Turkmenia

1993 North-Norwegian Center of Arts, Svolvaer

2008 Grant "XXI Art forum Castle Aihhofen"

Regensburg, Germany

Thirty solo exhibitions in Russia, Finland, Norway,
Poland, France, Germany, China

yury.vasiliev@mail.ru

<http://vailgallery.com/Yuri-Vasiliev.html>

2

Javier S. Ortega

Born in Seville Spain where he was trained in sculpture in the "Escuela de Artes Aplicadas" and ceramics in the "Escuela Taller Plaza España". After this he traveled to Florence to continue his education. Upon completion, his time was divided between the cities of Seville, Valencia and the island of Menorca before deciding to move to the city of Seattle. Here he is continuing his career with many exhibitions in cafes and galleries scattered around said city. www.ortega.net

"Sola"
acrylic on canvas
30x30"

SYMBIOSE

3

"On the Jetty"
oil, 24x18"

Virginia M. Brennan

My work – in graphite, pastel, and oil - is all two-dimensional. I nearly always draw and paint organic things: flowers, faces, figures, landscapes, animals or some combination of these. I paint and draw in response to my experience of the subject. Many of my paintings and drawings are representational and others build on a representational foundation. I attended Yale University as an undergraduate and have been lucky enough to study with painters such as Paula Lachman, Jody Thompson, and Greg Decker. I'm a native New Yorker, but have lived in Nashville for nearly 15 years.

www.virginiambrennan.com
vbrenann@mmc.edu

4

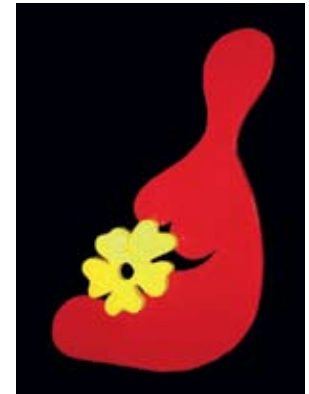

Vincenzo Lagana

Started his artistic path as a painter in the middle of the 60's, experimenting with techniques in the fields of paint, graphic and sculpture.

He had also acquired experience with scenes, lighting and sounds in theatrical acts. He's restarted the painting and graphical work with the course of "Pittura e Sperimentazione" and "Incisione" at the school of "Arti Ornamentali del Comune di Roma". In his studies, he experiments contaminations with any different materials and expressive techniques. He takes part to many both personal and collective exhibitions. He lives and work in Rome and its province.

www.vincenzolagana.it
info@vincenzolagana.it

"Un fiore di donna, una donna
in fiore" (A woman's flower,
a woman in bloom),
multilayer wood, industrial
enamel, 52x81 cm, 2010

SYMBIOSE

*"Lawn Bowlers Resurrection",
archival digital prints in limited editions of 7*

Jane Gottlieb

My series of Lawn bowlers are collaged, hand-painted and photoshop enhanced photos that speak for me of the life that flies by so fast and my wish to experience it all, instead of playing a safe game, with semi-connected people, on green pristine grass and watching life pass you by.

Santa Barbara, California
www.janegottlieb.com

John Brooks

Born in the UK in 1945 he was educated in Bath and majored in Art and Art history and History of Building. At 21 he acquired his first Rolleiflex 6 x 6 and never looked back. He has had exhibitions, both solo and joint of his work and was exhibited by invitation at the Arnolfini Gallery, Bristol in the "On Site" exhibition and in the Royal West of England Academy of Art open exhibition 2011. He concentrates on street photography and some landscape work and published his book "Hidden in View Photography" this year.

www.johnbrooksp photography.co.uk

*"On duty Tiananmen Square", Giclee print,
limited edition of 30, certified and signed*

"Departure"

Marita Gootee

These are reflections of moments that I feel should not be forgotten or lost. In this concept of memory I utilized a very direct path by appropriating old family images that had been taken by my father or my grandfather. The images were scanned and then manipulated within the computer. I was more enamored by these images than by the true history of the location or individuals in the family photographs. I realized that these early images were more about creating pleasing designs versus creating stories that evoked universal associations via memory. In time I became aware that the images were beginning to develop a life of their own and that the stories created were neither of my family nor of any true memory.

Professor of Art, Photography
Mississippi State University
www.maritagootee.com

Mary Rouncefield

Most of my work is concerned with my interest in mathematics, which I have found mostly to be a solitary activity! In some of my work though, two people are together possibly working together, possibly working in parallel. Is there much in the way of interaction taking place? It is hard to tell! Some of my imagery is inspired by the work of M.C Escher, thus giving rise to a Moebius strip, and an illusion consisting of two women – or is it four? I use the imagery of a corset as a metaphor for the mental discipline if mathematics.

Bristol, UK
www.maryrouncefield.co.uk

"Cake", drawing
in Indian Ink on
acid-free paper,
35x25 cm

"Ego"**Maliha Rao**

I love photography as it channels my passion and defines who I am through visual imagery. My concept of symbiosis deals with something more deeper. Underneath the surface, our personalities represent the power struggles going on deep within us between the id, ego and super ego. Our personalities represent a drama of sorts, acted out in our minds full of desire, power, control, and freedom. With so many competing forces, it is easy to see how conflict might arise.

Karachi, Pakistan
www.redalicerao.com

*"Freedom", Acrylic
Oil Mixed Media,
40x30"***Ronald Gosses**

My paintings - three-dimensional abstracts - are considered a form of sculpture on canvas. They are not static. Ever changing in different lighting and from different angles, they sometimes seem to elicit an almost involuntary urge to touch them.

In today's world, "3-D" seems to be a catchword. Hi-Definition TV, still in its infancy, will soon be obsolete as the medium is already planning "3-D" TV. There is a socio-logical, if not cultural, push to seek ever - greater sensory experiences. My paintings could be considered a response to this phenomenon, although they are in essence, a natural progression of abstract expressionism.

Richmond, KY, USA
www.ronaldgosses.com

"Gladiators
Readying for
Battle", oil on
canvas, 36x48"

Mitchell Todd

I was born in Columbus Georgia in 1965. In grade school I remember seeing Dali's "Accommodations of Desire". After that my life became engulfed with drawing. Art has always been a part of my life and always will be. It fulfills me like nothing else in the world. Being able to create, to put down my thoughts on canvas so others can see it, is liberating. I hope to die with a paintbrush in my hand and to leave behind art that will influence someone as I was influenced by Dali.

Las Vegas, NV, USA
www.mitchellbuckner.com

Britt Miller

Has been a lifelong creative, actively painting and selling works since 2004. After graduating college and moving to Philadelphia, she launched her presence online to promote her art. A regular participant in local exhibitions and shows, she aims to connect with the public. Resonating with the creative vibes around her, she draws inspiration from life in Philadelphia with its unique people, neighborhoods, entertainment and nightlife.

miller.brittm@gmail.com
www.brittmillerart.com

SYMBIOSE

"Confetti!",
acrylic on canvas

"No Future",
acrylic on cardboard,
67x66 cm, 2010

Josef Jobst

For me doing art is a kind of meditation. My art is an expression of my life's experiences, my dreams and nightmares. Almost all of my artwork tells a story of sorts or describes a socio-political statement or global themes, sometimes cryptic, satirical or humorous. Because I'm not a writer or poet I'm painting my poems or I'm composing my songs using colors as my notes. My style is me (I hate classifications by categories). And art must be self-explanatory.

Allhaming, Austria
<http://en.artjobst.at>
www.artjobst.at

Herinneringen

*als pluchen kogels uit een gehaakt pistool
als een ontploffende zijde handgranaat
als viltlen pijlen geschoten met een stoffen boog
treffen ze hun doel met dodelijke zachtheid*

Jolanda Kruis

David Creedon

Was born in Cork, Ireland and has been described as a conceptual documentary photographer. His work is regularly published and has featured in a range of prestigious European, American and Australian magazines and has received international acclaim. He has previously exhibited in national galleries and museums in New York, London, Chicago, Bucharest, Sarajevo, Tbilisi, Yerevan, Nicosia, Thessaloniki, and Sofia, as well as at galleries throughout Ireland including the Irish Museum of Modern Art and the Royal Hibernian Academy.

dcreem@eircom.net
www.davidcreedon.com

"Waterboys"

*"Wash day",
acrylic,
newspaper, 2010*

Christine Greenslade

Born in Penzance, Cornwall, England, 1947. At present living in Pays de Loire, France. Works in oils or acrylics on board or canvas. Use of collage and newspaper as principal part of design.

I love the characters of the normal man or woman in the street and I have endeavored to capture this in its simplest form. Showing love, anger, disputes between races, old love, and a soupson of humour.

cristolgs@gmail.com
www.artslant.com / Paris or Amsterdam under Christine Greenslade

Mijn Eerste Liefde

Ken je dat gevoel?
 Dat je warm wordt van binnen en tegelijkertijd de rillingen
 over je rug lopen?
 Weet je nog?
 Nou, ik wel!

Ik was vier.
 We verhuisden van Den Haag naar Voorburg. Midden in het
 eerste kleuterjaar, kwam ik bij een nieuwe Juf. Een nieuwe klas,
 een nieuwe flat in een nieuwe stad.

De school was heerlijk klein: er waren maar twee kleuterklassen.
 Wel anders dan de dertien die er op de Basisschool van mijn
 twee kids zijn.

De Juf was lief en begreep mij: alle veranderingen waren groot.
 Maar het poppenhuis en heerlijk tekenen maakte veel goed. Al snel
 vond ik mijn draai in mijn prille nieuwe leven.

En toen, was hij daar: in de zandbak.
 Hij was het, al wist ik niet precies wat "het" was. Hij had zongebleekt
 haar en ijsblauwe ogen die hij samenknep als hij naar je keek.
 Die ogen verborgen van alles. Nooit ben ik erachter gekomen wat...

Ik weet: het leest als een goedkoop romannetje. Maar voor mij,
 vier, was het echt; diep: Liefde met een Hoofdletter L.
 Zo had ik mij nog nooit gevoeld: als zachte pudding; week. Haagse
 Bluf: opgeklopt, zoet en zweverig. Haagse Bluf, grappig: dat was nu
 net hetgeen dat ontbrak.

Nu, met mijn eenenveertig jaar, zou ik het wel weten: na wat intense
 blikken zou ik een gesprek met hem hebben aangeknoopt en niet
 meer bang zijn geweest te laten merken hoe leuk ik 'm vond.
 Maar bij vier, bij vier, nee, toen had ik daar nog niets van.

James Clancy

I am a photography artist from Ireland based in Berlin. The style of the works I am presenting during SYMBIOSE is created from a combination of photography and print art inspired by cinema. This series of photographs began several years ago. At the time I didn't know I was beginning anything at all, least of all something that I've come to recognize and will not be 'finished' in my lifetime.

jamesclancyphotos@gmail.com
 www.jamesclancy.org

Verhaal

Ik was flink, onafhankelijk, wilde alles zelf doen, zelf ontdekken. Ik denk weleens dat dat "flink" zijn mij wat (kleine en grote) liefdes heeft gekost...

Patrick woonde vlakbij de kleuterschool. Vanaf het klimrek zag ik hem weleens lopen naar dat grote huis. Maar Patrick zat in de andere kleuterklas en behalve bewondering van verre kwam het niet...

En toen, was hij daar weer: we kwamen bij elkaar in de klas op de lagere school. Mijn hoofd bonsde en iedere dag rende ik hard langs de straat waar hij woonde. Wat zou daar toch allemaal gebeuren?

Hoe het begonnen is weet ik niet precies. Patrick was snel, ad rem, vrolijk en hield van grapjes. Maar ook lief. Ik hield van alles wat hij deed, vooral de aanrakingen.

Patrick was mijn eerste, echt grootste, meeslepende liefde. Hij kwam uit een gezin van acht. Zodra je een voet over de drempel zette, begon voor mij altijd een avontuur: altijd liep er wel iemand op de trappen naar boven of beneden, de broers en zussen waren niet te tellen en ik voelde mij als Alice in Wonderland, steeds weer verrast en verwonderd.

Als hij mij beetpakte, kneep hij zo hard dat mijn horloge een afdruk achterliet op mijn linker pols. Die afdruk: hemels! Die zoete pijn bewees mij dat ik bestond en dat er iemand aandacht voor mij had.

"Klein, maar fijn", noemde hij mij altijd.

Nu, vele kilo's later, zou menigeen zich achter de oren krabben bij het horen van deze benaming. Echter, voor Patrick zal ik altijd klein, maar fijn zijn en voor dat kleine meisje – dat nog steeds in mij zit – ook.

Soms ga ik weer even terug: ben ik weer dat kleine meisje, met steile pony en gekruld of ingevlochten haar. Ik wist niet wat ik ermee aan moest, die gevoelens. Dat dat échte liefde was, begreep ik pas later.

Mijn liefde voor Patrick heeft geduurd van de zandbak op de kleuterschool tot en met onze lagere school. Het knippen, de indringende blikken en zoete uitlatingen waren als een zacht glimmend randje om mijn schooltijd.

Patrick heeft nooit geweten hoe diep hij zat.

Waarom leer je dat nu niet? Liefhebben, genegenheid tonen, experimenteren met de liefde en in relaties? Ik was stoer en wist niet wat te doen. Ik had maar wat graag, maar durfde niet.

Mijn kinderen zullen weten wat mag (en misschien zelfs moet): "playing the field", de liefde ontdekken, houden van je lichaam, strelen en vriendjes en vriendinnetjes maken. Het is wat mij betreft een eerste levensbehoefte, net als eten, drinken en slapen.

Eenmaal op de middelbare school zag ik Patrick nog weleens langsrijden: een droom in een perzikkleurige sweater (let wel: dit was in de tijd van Wham!, kleurige T-shirts en vrolijke teksten). Bewondering van veraf: hij had géén idee!

Nu, zoveel jaren later, is hij voer voor verbeelding en speelt het kleine kind af en toe met haar lieve, prachtige, mysterieuze knul...

Conny M. Wullings

"Green leg"

Hugh Mooney

I produce collages and assemblages from images and text taken from various media sources. Combining text and images from often, banal sources to make simple statements about concepts that are bigger and more complex than the surface suggests, often combining the incongruous and incompatible to question commonly accepted ideas. A major tactic is humour and flippancy. Even when the subject is darker or serious I have found the best way to address it is through flippancy. Images taken from the common and mass-produced are used and misused to raise questions and doubts about all pieces of received wisdom.

Redcar, UK
 hugh_mooney@yahoo.co.uk
<http://mooneyart.carbonmade.com/>

*"Company Men",
acrylic, 195x114 cm*

Johan Wahlstrom

Born 1959 in Stockholm Sweden, lives in Spain.
 Visual Artist, Musician, Composer, Traveler, Story Teller,
 Seeker, Believer, Dreamer, Lust For Life, Women.
 I paint to keep myself insane.
 I paint anxiety to be calm.
 I paint war to have peace.
 I paint sadness to be happy.
 I paint the dark to be in the light.
 I paint death to be alive.
 I paint a story so that I don't have to tell a story.

www.johanwahlstrom.com

Caroline Ligthart (1965) leest op 7 augustus voor uit eigen werk. Ze publiceerde korte verhalen in Hollands Maandblad, De Brakke Hond en De Revisor en ontving diverse Belgische prijzen voor haar werk, o.a. van Het Belang van Limburg, de Hendrik Prijs-prijs voor korte verhalen en De Brakke Hond. Russisch water is haar romandebuut.

Over Russisch water:

In een korenblauwe datsja aan de Russische Wolga genieten Gijs en Alma van een bevroren wereld. Hij is zijn baan kwijt, zij heeft vakantie. Alma wil koste wat kost zwanger worden, maar vreest dat ze onvruchtbaar is. Gijs heeft het gevoel dat zijn leven nog moet beginnen, maar durft geen keuzes te maken. Uiteindelijk verzint Gijs een bijzonder ritueel om Alma tegemoet te komen. Maar dan raakt hij meer kwijt dan hem lief is.

Twee fragmenten:

Ik ben tamelijk dik en redelijk lui. Dat klinkt goed, en helemaal gelogen is het niet. Men kan mij onmogelijk classificeren als een vlotte, atletische man van 38. Wel weten ze mij herhaaldelijk te vertellen dat mijn voorkomen intimiderend is. Onzin natuurlijk. Gewoon naar de feiten kijken. Man met overgewicht, 1.90. Op welke manier is dat intimiderend? Ik voel me meer als een log beest dat moeite heeft zich bij de kudde te voegen.

Mijn ouders hebben mij Gijs genoemd. Ik heb jaren moeten wennen aan die naam. Als iemand 'Gijs' schreeuwde keek ik niet op, alsof hij maar niet van mij wilde worden. Eén lullige lettergreep. Ik had mezelf er minstens drie gegund. Maar om gevoel en feit congruent te laten zijn, heb ik besloten dat kort en krachtig van lengte wint.

(...)

Alma heb ik als een havik gevangen. Ze kwam niet van links het plein op, zoals de betere vrouwen, toch trok ze onmiddellijk mijn aandacht. Zelfs vanaf hier kon ik goed zien dat ze boven de anderen uitstak. De enorme bos donkere pijpenkrullen vond ik adembenemend, maar echt normaal lopen kon ze niet. Ze bewoog ongecoördineerd, alsof haar lijf haar altijd voor was.

Ik rende als een gek naar beneden.

We kwamen tegelijk aan bij de geldautomaat van de Rabobank. Ik was totaal buiten adem, hoewel ik deed alsof er niets aan de hand was. Op het scherm flikkerde de tekst: deze automaat is buiten gebruik, woorden die mij happend naar lucht plotseling handig leken: helaas ben ik even buiten gebruik, excuses voor het ongemak, maar gun me even de tijd en probeer het dan nog een keer.

Ik sprak haar niet aan, eerst zorgen dat ik weer normaal

ademde. We liepen naar de overkant van het plein om een andere automaat te proberen. Na zeven passen liepen we in hetzelfde ritme: niets bijzonders, die behoefte hadden veel mensen. Uit automatisme verbrak ik de gelijkgestemdheid – nooit de verkeerde verwachting scheppen – en binnen vier stappen liepen we weer synchroon. Ik wist meteen hoe ze in elkaar zat. Samen op, samen uit, samen thuis.

We kwamen weer tegelijk aan, maar dit keer nam ik een grote laatste stap en ging voor.

'Sorry hoor, maar ik was eerst.'

Haar stem paste niet bij haar lange, tanige gestalte. Ze klonk zachtaardig. Ik deed net alsof ik haar niet hoorde en stopte mijn pas in de gleuf en toetste de pincode in – mijn vermoedelijke sterfjaar, omdat ik soms behoefte had aan een geruststellende beperking van een eindeloos nutteloze toekomst. Ze legde haar hand op mijn onderarm en kneep. Ik schoot in de lach, ik zag mezelf voor de automaat staan met naast me een stuk van een vrouw die in mijn arm stond te knijpen. Ze had een groot horloge om, alsof ze bang was iets belangrijks te missen.

'Ik was eerst.'

De blik in haar ogen was formidabel. Nog nooit zo iets gezien. Een woestheid die schreeuwde om tegenspraak. 'Het scheelt precies vijftieng seconden voor jou, terwijl het voor mij zo'n vijftieng seconden zou schelen omdat vrouwen gemiddeld vijf tot tien seconden langer nodig hebben.'

'Je meent het!'

'En om je te laten verzoenen met dat feit nodig ik je uit om wat te gaan drinken van het geld dat ik nu eindelijk ga pinnen,' zei ik met de meest indrukwekkende glimlach waarover ik beschikte. Het was de eerste keer dat ik een onbekende vrouw meevroeg naar het café. Normaal gesproken waren vrouwen mij te kwetsbaar, deze kon een stootje hebben.

Russisch water gaat over keuzes en onvermogen.

De keuze om wel of niet het leven in te stappen, ook al is dat met de liefde van je leven. De keuze om wel of geen kinderen te nemen. En de keuze voor jezelf of toch voor de ander. Maar wat je ook kiest, de gevolgen zijn levenslang. Met een scherpe antenne voor de vrouwelijke én mannelijke psyche legt de auteur een van de grootste dilemma's van deze tijd bloot, in een even indringende als beklemmende stijl.

ISBN: 978 90 468 1048 4

15,95 euro, 160 pag

Uitgeverij Nieuw Amsterdam

NWADAM

"Ghosts",
mixed media on canvas,
100x150 cm

Mariva Zacharof

Born in Athens, Greece (1978). Raised in Liege, Belgium and studied Fine Arts in Great Britain. Currently lives and works in Athens. She received a B.A Hons in Fine Arts from the School of Art and Design of the University of Wales Institute, Cardiff, UK. She is a member of the Hellenic Art Chamber of Commerce, of "DESTE" Foundation and part of its Archive for the Contemporary Greek Artists, Athens, Greece. Her work is also part of the Archive of The Greek Artists of EMST (The National Museum of Contemporary Art), Athens. In 2003 she received a Two-year Scholarship from The Schilizzi Foundation, UK and in 2004 an award followed by stipend for an Art Project from The Sidney Perry Foundation, UK. In November 2008 she had her first Solo exhibition "Childhood Dreams". Since, she takes part in many group exhibitions in Greece. Her work was published in "Best of Worldwide Mixed Media Artists Volume I – K-Z", by Kennedy Publishing US (2010).

marivazacharof@msn.com
www.mariva-zacharof.com

Inbal Tur-Shalom

Photographer and fine artist - self-taught with 15 years of travel and informal shooting and a lifetime of art creating behind her. More 'formal' art training was at Tel Aviv museum of Art and with the painter Avinoam Kosowsky. Inbal has experience in customer service department management and account management in the IT industry and has a Bachelor of Arts degree in business management. New in Amsterdam, she works as an architecture photographer and continues with creating personal fine art photography.

inbalts@gmail.com
www.inbalturshalom.com

"Relaxed"

"Symbiose",
acrylic,
100x80 cm

Ute Anna Thiess

Born and raised in Hamburg. Study at the highschool of Art, by August Ohm and Erhard Göttlicher. Free working artist since 1990, based in the North of Germany.

The secret pictures in my soul gives me inspiration for new kinds of paintings. Abstract figurations are the focus of my current artwork. They stay in an individual context. On the pictures you can see one or more persons, sometimes plants and there is the impression of an association. Finally, the individuals turn into one.

ute.thiess@gmx.de
www.saatchionline.com/Flagge

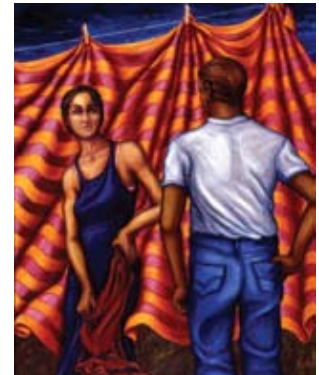

Catherine Small

My series "Love. Lust. Hate." explores the psyche of relationships. The paintings invoke varying degrees of emotions such as tension, desire, restlessness and vulnerability. I try to capture what these feelings look like from a voyeur's point of view. The use of rich pattern, color and motion represents an observable harmony and beauty that can blanket an intangible, complex ugliness or uneasiness.

I studied art and design at the University of Texas at Austin and Sam Houston State University where I graduated with honors. I now reside in Austin, Texas. My work has been collected and shown nationally and internationally.

www.catherinesmall.com

"Clothesline, Number Two",
Oil on Canvas, 152,4x121,9 cm

Vertel mij

*ken je mij
weet je wel hoe ik denk
hoe ik
altijd in alles naar je kijk
hoe ik als je
aan de tafel zit tegenover
mij*

*vertel mij
ik zie alleen de driehoek van je
aangezicht: wat is dat klein trouwens, je oren
maar
de zee die plotseling ruikt de wind in de
ochtend denk je ik weet niet wat jij
denkt*

*tussendoor praten door je eigen
tussen mijn en tussen langs je
huid voel ik de onmacht van de
dag al in mijn gezicht*

*Marijke Hooghwinkel
www.openwanden.nl*

Ipek Yeginsu

To me, art is a joyful process, a way of twisting reality to my own pleasure and to the curiosity of others. It is something that replaces the childhood games, in which one is fully in the moment and at that moment the only thing that exists is the game.

My artwork is both the expression of my existence and my way of dealing with it. Art gives me a reason and a playful tool to react with the environment that surrounds me. Life is both very simple and complicated: we either do exist or do not. Art is the only proof to myself that I somehow exist, and it tells my story to others in a way that I cannot directly control, which makes my existence more worthwhile.

Born in Istanbul (1981)
setaseta81@gmail.com

"Boat Trip in Lycia", 2010

"Levenslijn",
110x150 cm

Levien Willemse

Het leven, gesymboliseerd in de levenslijn onderaan het werk, begint eenzaam en eindigt eenzaam. In de tussenliggende periode is er, zo je wilt, sprake van symbiose tussen een persoon en het leven zelf en tussen een persoon en zijn omgeving. Aan het eind zullen we het leven moeten loslaten en vaak ons sociale netwerk waarmee we een symbiose zijn aangegaan, verliezen.

Levien Willemse (1960, Rotterdam) is freelance fotograaf sinds 1986. Hij richt zich vooral op reportagefotografie en het maken van portretten vanuit een fotojournalistiek perspectief. Zijn specialisaties zijn architectuur, onderwijs en gezondheidszorg. Hij beschikt over een omvangrijk beeldarchief.

www.levienwillemse.com

Heidrun Klos

1984, Wolfratshausen, Duitsland. Werkte na het eindexamen van het Gymnasium (Abitur 2004) eerst bij Photodesign Riess (München, Duitsland) en Photodesign Pretzl (München) en dan bij de fotoredactie van Helios Media (Berlijn). In 2006 emigreerde zij naar Nederland om de studie Beeldende Kunst op de AKV St. Joost te 's-Hertogenbosch te gaan volgen. In 2010 behaalde zij met autonoom-fotografisch werk de Bachelor of Fine Arts.

De ten grondslag liggende inhoudelijk gedachte achter haar werk vat zij met de volgende zin samen: "Pas door interpretatie van het waargenomene kan identiteit, zijn", daarvoor is zij slechts het idee van haar bestaan." Heidrun Klos woont en werkt in Vught.

www.heidrunklos.com

"Je et moi", 150x50 cm

Prettig gestoord

De zwaartekracht trekt hard vandaag. Mijn lichaam lijkt er niet tegen bestand. Ik lig op de bank.
Deze bank staat op de eerste verdieping van een flat in de fantasieloze Annie M.G. Schmidtstraat. Ik heb de lamellen gesloten om de buitenwereld en de zon te weren.
Het is een warme, windstille dag waarbij alle geluid van ver lijkt te komen.
De schuifpui staat open en af en toe hoor ik het gerammel van een tram.
Gefluit hoor je hier niet, de bomen zijn nog klein en de nieuwbouwmaterialen verhinderen de bouw van nestjes.
Ik val in slaap. Het is een zwarte slaap waaruit ik af en toe licht ontwaak.

"Ga nou plassen Rita." Een opgewekte vrouwenstem breekt in via de schuifpui.
"Plassen.
Plassen.
Doe maar een plasje.
Plassen.
Hier.
Schiet op.
Ga nou plassen."
De nagels van mijn hond Teun tikken over het balkon. Hij loopt richting de vrouwenstem.
"He, kijk eens Rita, wat een lief hondje.
Wat - ben - jij - lief.
Lief."
Ik draai me om en heb spijt dat ik de schuifpui open heb laten staan.
"Hallo lieverd.
Kijk eens Rita, wat een lief hondje.
Hallo lief hondje."
Ik leg een kussentje op mijn oren. Het helpt niet.
"Hallo lief hondje.
Lief.
Kijk daar, een hondje.
Rita.
Kijk nou.
Daar.

Daar.
Een mannetje.
Hondje boven daar.
Hondje boven daar.
Hier.
Daar.
Kijk dan.
Daar boven.
Zie je het hondje nou?"
Het is even stil. Ze is weg, denk ik.

"Plassen."
Nee, helaas.
"Doe maar een plasje.
Ja, een beetje.
Hondje daar.
Zie je hem?
Zie je hem?
Dan niet."
De vrouw loopt weg en mijn hond komt hijgend naar binnen.

Weken later wacht ik op de tram. Naast me staat een vrouw met vettig haar en een flinke uitgroei. Ze draagt een zalmroze polo en een beige driekwart broek waar haar zwarte ondergoed doorheen schijnt. De broek lubbert bij haar billen alsof er iets inhangt.
"Rita moet naar de dierenarts", zegt ze tegen niemand in het bijzonder.
"Ze krijgt een prik."
Rita is 25 centimeter hoog en 20 centimeter breed op kromme pootjes. Ze heeft een licht buikje, beffe en een grijze snoet. Haar opstaande oortjes maken het af.
Naast ons staan drie jongens. Ze roepen "Rita, Rita" en lachen.
De vrouw praat onverstoord door en wijst omhoog naar de flat. Op het balkon staat een man te zwaaien. Hij draagt een bril en er zit een groene vogel op zijn schouder.
De vrouw zwaait enthousiast terug. "Kijk Rita, papa."

Vroeger zong ik wel eens: Iedereen is gek behalve ik. De vrouw herinnert me hier aan. Maar ze lijkt me zowel een beetje gek als gelukkig. Wat wil een mens nog meer?

Fleur Kooiman

"Met twee handen op een boom"

Blandine

Met twee handen op een boom
door de seizoenen en kleuren van de tijd in tuin
als 1+1 meer dan 2 worden
achter de boom een zee van bloemen, haven van vrede
hij de kracht, zij de verbeelding
met twee handen op een boom.

voor Jeanne en Cees Remeijns ('t Snijdershofke in Chaam)
die een poëtische tuin in Brabant hebben gecreëerd.

www.blandine-art.com

Albert van Loon

Wisselt af tussen verschillende schilderstijlen, tussen vrij werk en opdracht en tussen schilderijen, illustraties, installaties, animaties en cartoons. Uitvoering is daarbij ondergeschikt aan het idee. Levend in een 'zap-cultuur' wisselt hij bewust af tussen verschillende stijlen. Abstract, figuratief, expressief, impressief: het kan en mag naast elkaar bestaan. Soms ingetogen, soms confronterend. Soms maatschappijkritisch, soms autobiografisch. Humor, spot, ritme, sterke contrasten en een tekenachtige manier van schilderen vormen rode draden in zijn werk. Kunst is communicatie. Schoonheid staat niet voorop. Het hoeft niet altijd mooi te zijn, liefst wel duidelijk.

www.albertvanloon.exto.nl

"Go with the flow nr 26",
acryl op doek,
100x120 cm, 2008

moeders kind

*zijn moeder draagt een rode minirok
wanneer ze schreeuwend aandacht vraagt
dan staat het schaamrood op zijn kaken*

*zijn moeder streeft haar ogen zwart
en als ze daardoor donker kijkt, dan
wordt het kind zo somber als de nacht*

*zijn moeders was is altijd helder wit
en komt er op zijn kleren soms een vlek
dan trekt hij witjes weg*

*zijn moeder verft het tuinhek groen
maar laat het dicht, wanneer haar zoon
naar buiten mag dan is hij groen als gras*

*het moederskind kruipt in de huid van
een kameleon en stemt zijn kleuren af
op HAAR totdat hij barst*

Anneke Wasscher

*"Tweeling",
olieverf op doek,
30x40 cm, 2011*

Fenneke Weltevrede

Afgestudeerd aan de KABK te Den Haag in 1988. Sindsdien werkzaam als beeldend kunstenaar en sinds enkele jaren ook als freelance docente en workshop-assistente bij verschillende stichtingen in Den Haag. Vanaf 1988 deelgenomen aan exposities in zowel binnen als buitenland.

Inhoudelijk ga ik uit van actualiteiten die met de mankementen van het leven te maken hebben en berichten uit verschillende media die als invloed kunnen dienen voor het werk. Een grote fascinatie voor wetenschap, natuur en geschiedenis levert altijd inspiratie op voor de verwerking naar een persoonlijk beeld in verschillende materialen.

daruhong@12move.nl

"slepayavesna"
(Blind Spring),
oil on canvas,
60x50 cm, 2011

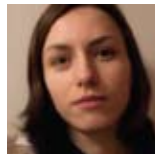

Grunina Nadezda Mihailovna

Born in 1979 in Moscow
Graduated from Moscow State University of Printing Arts,
with specialisation in "Graphics"
Member of Moscow Artist's Union from 2007
Member of Creative Artist Union of Russia from 2008
Participated in over 25 group exhibitions
2008 diploma "for the contribution in national culture"
2010 bronze medal "for the contribution in national culture"
and Nomination for "LomonosovArt" award

For me art is an escape from reality, an internal study and
it's visualisation and fixation in an image, familiar to me.

Lives and works in Moscow
www.grunina.org
Nadya.Grunina@gmail.com

Tania Kirichenko

I was born in 1982 in Dushanbe, USSR. In 2006 I finished
Samara State Architectural University. From 2006 I work as
a fashion designer at Denis Simachev in Moscow. Together
with my friend Vika Prokopaviciute we have a painting duo
called "Two hand". We are inspired by every day living and
create experimental two-part painting series with two hands.
We already had a series of exhibitions in different art
galleries in Moscow.

<http://tanyakirichenko.com>

"Trusting hand",
acrylic on paper, 60x80 cm

"Thuishonk 3"

Sabine Schreuder

Vertelt visuele betrokken verhalen, die raken en herkenbaar zijn. De maatschappij is tegenwoordig erg individualistisch. De globalisering gaat hard en mensen voelen zich sneller onveilig. De maatschappij lijkt te verharderen. Veel mensen grijpen daarom als tegenbeweging terug naar traditionele waarden. Vaak zoeken ze elkaar op. Mensen willen ergens bij horen. Ze zoeken een familie, een veilige groep om hen heen. Ook gezinnen en mensen die alleen staan, creëren hun eigen thuisbasis waar ze telkens weer op terug kunnen vallen. Maar aan de andere kant willen mensen niet in een keurslijf gegoten worden en zoeken ze naar authenticiteit. Ze willen echt zijn en vooral uniek. Juist deze combinatie intrigeert Sabine Schreuder Fotografie. Een groep met gelijk gestemden om je heen hebben, maar tegelijk individueel uniek zijn.

www.sabineschreuder.nl

Cindy Joos

De kunst van het samen leven. Op straat lopen mensen elkaar ongezien voorbij. Pas bij thuiskomst durven ze het masker af te zetten en zijn ze zichzelf. Hier wil ik graag even binnen kijken: in hun huis, in hun hoofd, in hun leven... Met het fotograferen van deze mensen uit de stad en ook van het platteland wil ik het sociale aspect vastleggen. De manier waarop mensen met elkaar omgaan. Hoe open en gastvrij zijn mensen nog en hoe dichtbij kun en mag je komen? Door mezelf in de foto te plaatsen creëer ik interactiviteit en zoek ik de balans waar het leven van de ander overgaat in het mijne. Tevens wil ik met metaforen juist het verschil in levens benadrukken.

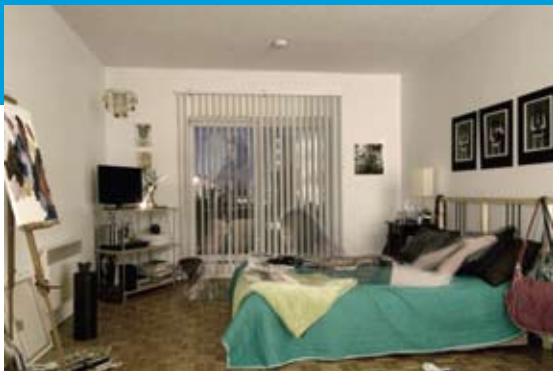
"Mag ik even binnen kijken?" is een project in proces. Over de gehele wereld zijn nog talloze plekken en mensen die ik op deze manier fotografisch wil onderzoeken en ontdekken.

www.scherpediepte.nl

"Soledad and Cindy"

"Mind 2"

Aleyah Solomon

These photographs represent a period in my life, when loneliness was something I dealt with everyday. Living alone, you slowly begin to fully learn and understand yourself. Things you didn't notice before, or never thought about start to become vivid and even become exaggerated. These images represent myself as two beings, coexisting in the same space. When you have only yourself to rely on for entertainment, or conversation, you truly feel as though you are completely confined within yourself.

Symbiosis is the interaction between people. The act of interacting only with yourself, making up for not having anyone around seems parasitical, as you rely on yourself. In this sense, I am seeing myself as more than one mind and being; living within oneself.

Halifax, Nova Scotia, Canada
www.aleyahsolomon.com

vette pech

*geboren op een slechte plek, ma's liefde
 resoneerde op alcohol, pa moest toch ook
 zijn woede uiten en sloot zijn handen*

*om jouw keel, je dreef in stukken weg
 uit het gezin zonder garantie, je zocht hulp
 bij zo'n jeugdinstantie, die zijn best deed*

*een dicht dossier over jouw leven schreef
 dat als kort artikel eindigde in de krant
 op een koude vrijdag in januari*

Ellen Vedder

*"I have had enough",
acrylic on canvas,
38x36"*

Lori Goldberg

Modernity has left its mark on society. Technology, individuality and consumerism have contributed to alienating ourselves from the totality of self. It is difficult to truly know who we are. My paintings are about the struggle, conflict, angst, and confusion of living.

Lori Goldberg is a Vancouver, BC artist whose paintings have been exhibited in Canada, the U.S. and Europe. She currently teaches classes at Emily Carr University of Art and Design, Vancouver.

Lorigoldberg.art@gmail.com
www.lorigoldberg.ca

Anton Veenstra

Tapestries evolve slowly, a reflection of the concept of slow work, that human endeavours reflect the rhythms of the universe. My work is strongly about the relationship between the person and landscape. I am interested in chaos and gaia theories both of which postulate new relations between the human population and the planet.

My work was shown in the Miniartextil event at Como, Italy then Paris and Venice.

Anton Veenstra lives in Sydney, Australia
antonveenstra@hotmail.com
www.antonveenstra.com

*"Surfers
by night",
woven tapestry*

"Host Worker"

Camila Lacerda

Camila is 23 years old, lives, studies and works in Belo Horizonte/MG, Brazil. She is in the eighth period of Plastic Arts at the State University of Minas Gerais (UEMG) - Guignard School. She exhibited, amongst others, at the Festival de Arte Digital (FAD) in 2010, at QUINA gallery in the "A look at the Maletta", and at the Guignard School's Gallery "Amostra de Video Guignard".

She acted as Art Educator in Clovis Salgado Foundation, Museum Inimá de Paula and at the Pampulha's Museum of Art. She now works as a photographer and as a book restorer.

Camilalacerda6@gmail.com

Ada Krowinkel

Een magistraat. Iemand die over anderen oordeelt. Het zwart-wit in zijn kleding wekt de suggestie dat dingen ingekaderd en duidelijk zijn, zijn houding vertelt echter iets anders. Hij spreekt recht vanuit zijn positie, maar nu gaat het hem blijkbaar wat minder goed af. Heeft hij meelij met de ander? Wordt hij voor een dilemma gezet?

Spreekt hij eigenlijk wel recht, of is er misschien sprake van een tunnelvisie? Je zou haast zeggen dat de magistraat niet zeker is van zijn zaak en misschien zelfs wel last heeft van een slecht geweten. Hij zal echter gewoon zijn functie blijven uitoefenen.

www.adakrowinkel.nl

"The last judgement",
gemengde techniek,
100x100 cm

"Familie",
foto op dibond,
60x90 cm

Casper Cammeraat

Startend vanuit persfotografie, strekt zijn opdrachtwerk zich uit van architectuurfotografie tot portretten, van evenementsfotografie tot visualisatie van concepten. De inhoud van zijn vrije werk kenmerkt zich door variatie: van stad- en landschapsfotografie en gomdrukken tot abstracte fotografie.

"Eenzijds laat ik graag de schoonheid zien van wat mij inspireert en voeding geeft, anderzijds werk ik graag (samen) aan de vormgeving van concepten of thema's. Soms leidt dit tot toepassingen die de fotografie als discipline ontstijgen, zoals de installaties die ik maakte in het kader van 'Gouda bij Kunstlicht'. Schrijven met licht is mijn uitgangspunt!"

www.caspercammeraat.com

Paul van Twist

Moving Machines

Panta Rhei. Alles stroomt. Altijd is de wereld in beweging. Kunstenaar Paul van Twist (1960) bouwt machines die ons de schoonheid van beweging tonen. Vernuftige, verrassende, vaak ontroerende en vermakelijke vensters op de wereld om ons heen.

www.movingmachines.nl

"Patroon generator",
machine

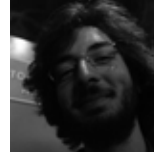
"Feed them Well and Let them Lead the Way", Acrylic on Egyptian Papyrus, 24x36", 2011

Payam Montazami

Born in Iran, raised in Belgium and educated in Montreal, Payam Montazami has been combining the Surrealist expression of the unconscious with culturally relevant subject matter for over 10 years. Through painting and sculpture, Payam's work aims to challenge and probe the audience just as much as the audience does his works. On the surface, one is drawn in by the distorted beauty and underlying humor of Payam's pieces, and this often leads to a deeper emotional connection with the work.

Payam holds a BFA from Concordia University in Montreal.
<http://payammontazami.com>

Nicola De Matteo

Born in Italy in 1986, Nicola De Matteo is a Master of Fencing, a saxophonist and an amateur photographer. Always interested in new art forms to express his creative ideas, he succeeded in combining the art of fencing with theatrical performances, and the making of videos with peculiar musical backgrounds. Playing with different styles of photography – such as lomography or B&W - throughout the years he has developed a special eye for portraits and street photography, bringing his passion for music and fencing in his approach to photography.

nicoladematteo@gmail.com

*"Time in decay",
60x70 cm,
acrylic on canvas*

John Alcock

In this volume of works there is a deeply symbolic representation of the human condition, through the use of colour and symbolic flowers as a form. We, the human species, are locked in an eternal struggle with the human condition, sharing, greed, emery, hope, fear and hate. So we dance round and round, locked in this never ending dance with our selves and each other, to take to give, to construct, to destroy. Driven by our need to conform or to dominate. In this we are captive to our own mind and to that of others. My work attempts to show this in difference situations, sometimes quite dark.

John lives in Pakenham, Victoria, Australia
www.aussiebushartistjohn.com

"Portret van Narcissus"

Steven van Eck

Mijn werk vindt vooral zijn oorsprong in de verhalen die ik om mij heen hoor. Persoonlijke verhalen of mythologische. Zolang een verhaal maar blijft hangen en intrigeert. Dan vormt zich een beeld van dat tafereel in mijn gedachten en dat werk ik uit in een geconstrueerde werkelijkheid. Deze werkelijkheid is mijn verbeelding van het verhaal.

Ik hoop dat mijn beeldvertellingen mensen verheffen. Dat men zowel het beeld als het verhaal erachter ziet en daar nooit op uitgekeken zal zijn.

www.flickr.com/photos/46082439@N06/
www.picamor.nl

"Seoul Wedding"

Luciënne Smit

De Bredase kunstenaar Luciënne Smit (Koog a/d Zaan) studeerde van 1990-1995 aan de Academie voor Beeldende Kunsten St. Joost te Breda. In haar werk zijn twee thema's vertegenwoordigd: herinnering en vergankelijkheid. Herinneringen aan de vele reizen die ze maakte, of aan andere culturen.

En vergankelijkheid in de vorm van sporen die mens en dier in de tijd hebben achtergelaten, op welke wijze dan ook. Ze tracht de essentie te vangen en weer te geven van hetgeen indruk heeft gemaakt in de landen waar ze verbleef. De symbiose tussen mens, dier en omgeving zijn hierbij vaak het gegeven.

www.luciennessmit.nl

*Mensen
Zie ze liggen, al die mensen
Zie, wat liggen ze erbij
De één met vlekken op zijn benen
mislukte tattoo op zijn zij
De ander net te rood gebakken
of met putjes op haar dij
Zie ze bruin liggen te wezen
Dikke kinderen erbij
Ik dacht dat ik een lelijk mens was
Maar potverdorie, wat een feest
Als ik al die and're mensen zie
Dan valt het toch nog best wel mee
Ik heb een beetje rare tenen
En m'n tietten zijn te klein
En m'n billen net te plat
Ik zal nooit een knapperd zijn
Jee, mijn hemel, zie ons liggen
Zie ons eens effe mensen zijn
Zie ons elkaar liggen te begluren
Denkend "wat ligt die erbij"*

Yildiz Gies

"Media Victim",
140x80 cm, acryl
& mixed media op
doek, 2011

Kiki Bragard

In haar nieuwste "YOU"-reeks, schildert Kiki een naar de keel grijpende, extravagante chaos op het canvas. De getekende lichamen staan in schril contrast met de vechtende kleurlagen die haar hevige emoties accentueren: lust, wanhoop, geweld, haat, liefde, overgave, ontgoocheling, innerlijke explosies, waarheid, leugens, hopeloosheid, wensen, toch opnieuw hopen, opgeven en het tegemoetkomen én het zoeken naar zichzelf... het zit er allemaal in verwerkt.

Aken, Duitsland

www.state-depARTment-11.com

Ma chandelle est morte

Een heldere stem klinkt over het plein voor de oude stadspoort. Het geluid van de motor verstomt; ik moet nog het portierraam afsluiten. In de stilte van de zondagmiddag hoor ik meteen de zingende vrouw. Ik kijk om me heen, ook in de binnenspiegel. Op een krukje tegen de gevel van haar huis zit ze. Haar stem klinkt vrolijk. Ik herken het oude kinderliedje "Au clair de la lune". Ik stap nog niet uit, maar besluit te wachten. Waarom? Wil ik haar niet storen? Ze zit nog geen tien meter bij me vandaan. Ze heeft de auto mogelijk niet gehoord en zingt onverstoorbaar door. Haar heldere stem klinkt toch wat onvast. Mijn eerste indruk, dat ze met kracht dit liedje uit haar jeugd zingt, is niet juist. Even denk ik dat haar stem zal overslaan. Maar ze zingt door, laat zich niet storen door mij, de auto of de hapering in haar stem. Ik maak mijn gordel los en draai me naar haar toe. Zou ze me zien?

Ik zie dat die kans niet groot is. Ze zit daar, licht achterover leunend tegen de muur. Haar ogen zijn nu gesloten. Ze lijkt zich niet bewust van de omgeving. Met een verheerlijkte glimlach op haar gezicht zingt ze door en als het liedje uit is, gaat ze door met een ander. "Alouette, gentile Alouette, Alouette, je te plumerai..." Haar groene jurk vertoont grote bladeren van een of andere exotische boom. Haar benen, een beetje gezwollen in de lichtbruine kousen, steken eronder uit. Ze draagt grijze pantoffels. Ze zit niet ver van de oude stadspoort, waar de grijze en gele stenen half verdwenen zijn onder groene en zwarte vlekken, daar ontstaan door zon, wind en vocht. Haar eigen huis heeft op de begane grond alleen een brede deur, waarin een klein gedeelte op een kier staat. Woont ze daar? Met een lachje onderbreekt ze haar liedje. Ze zingt niet meer, maar mompelt wat. Haar lach klinkt nu, nog luider, en ze roept wat. Nog steeds zijn haar ogen gesloten. Wat zegt ze toch?

*"Emile, Anne! Horen jullie me? Het eten is klaar."
Even kijk ik het plein af. Zijn het haar kinderen? Zingt ze voor hen?
Weer begint ze te zingen. Il Pleut, il pleut bergère, Presse tes blancs
moutons, allons sous ma chaumière, bergère vite allons... Met haar
handen maakt ze een gebaar als om de woorden te onderstrepen.
Plotseling schaterde ze het uit. Haar handen vallen nu met een klap op
haar knieën.*

*Een oude man komt door de stadspoort wandelen, staat stil en kijkt
naar de oude vrouw. Hij schudt meewarig zijn hoofd. De oude vrouw
opent haar ogen. Als door een adder gebeten gaat ze recht zitten en
strijkt met haar handen over haar jurk, alsof ze er zeker van wil zijn
dat die netjes zit. Ze mompelt enkele boze woorden.
"Ga weg, ouwe vent. Ik moet niks van je hebben; dat weet je allang!"
Dan maakt ze een geluid alsof ze een kat wegjaagt. De man steekt
zijn handen iets omhoog en loopt sloffend door naar de overzijde van
het plein. Is dat een hulpeloos gebaar? Ik blijf nog even in mijn auto.
Hoe loopt dit af? De voetstappen van de man zijn weggestorven. De
vrouw lijkt in druk gesprek met zichzelf. Ze schudt daarbij met haar
hoofd, nog steeds boos.
"Twee kinderen heb ik grootgebracht. Samen met Antoine."
Behalve woede is nu ook trots te zien op haar gezicht.
"Ze zijn belangrijk. Ze hebben een eigen kantoor. En personeel!"
Haar stem is nauwelijks verstaanbaar.
Schuin boven de vrouw gaat piepend een raam open. Het hoofd van
een oude vrouw verschijnt.
"Christine, wat roep je nou?"
De vrouw beneden kijkt verschrikt op en omhoog.
"Hallo, buurvrouw. Ze komen vandaag. Ik weet het nu zeker."
"Denk je dat? Dat zou dan echt nieuws zijn!"
Het hoofd trekt zich terug. Het raam wordt gesloten. De vrouw kijkt
met een zachte uitdrukking op haar gezicht over het grijze asfalt van*

*het plein en de parkeervakken. Ze kijkt ook even naar mijn auto.
Langzaam begin ik me een gluurder te voelen.
"Antoine is jarig. Ze zullen komen, echt!"
Haar stem zet deze zinnen roepend in, maar aan het einde klinkt het
als gefluister. Klinkt er ook verdriet door? Dat het raam boven al weer
dicht is, merkt ze blijkbaar niet.
Ze sluit weer haar ogen en leunt tegen de gevel, lichtgele steen, ruw
pleisterwerk, pas nog aangebracht. De scherpe kantjes aan de emo-
ties van daarnet verdwijnen. Een lieve glimlach geeft haar het gezicht
van een kind. Ze zingt weer:
Ma chandelle est morte,
Je n'ai plus de feu;
Ouvre-moi ta porte
Pour l'amour de Dieu!
Haar stem klinkt helder. Haar blijde gezicht verraadt het: een koor van
kinderstemmen zingt met haar mee. Ik waag het niet uit te stappen
en luister.*

Wim de Groot

Geert Heirbaut

Op basis van kleine tekeningen, schetsen, krabbels worden karakteristieke vormen verder uitgewerkt. In een verder stadium is het werk zeer abstract geworden maar tezelfdertijd vormen oproepend die ons aan bekende zaken uit onze leefwereld doen denken. Alle werken baden in een rijke kleur.

artgeert@gmail.com
<http://picasaweb.google.com/artgeert>

Gent, België

*"De Verdwijnende man",
 acryl op linnen,
 65x85 cm*

Wick Akkermans

Beelden en installaties in een brede variatie aan materialen. Gips, beton, kunsthars, PUR schuim, was. Zij vertaalt haar betrokkenheid bij de kwetsbare mens die geconditioneerd is door de maatschappij in een expressief materiaalgebruik. Afval- en ruwe materialen inspireren om hun dramatische verschijningsvorm. Natuurlijke elementen als verval en vergankelijkheid bepalen het karakter van haar werk. Het idee bepaalt de uitvoering. Overwegend poëtische (mens) figuren, koppen of fragmenten vertellen hun ernstige verhaal met een knipoog.

"Elk nieuw project is een onderdeel van de legpuzzel over mijzelf, mijn identiteit en mijn drijfveren."

De cum-laude voltooide 5-jarige kunstopleiding in Hoogstraten (B) (1997-2002) heeft haar ontwikkeling in gang gezet, waarna workshops en stages volgden bij kunstenaars in België en Nederland. Vanaf 2002 professioneel werkzaam als beeldend kunstenaar.

www.wickakkermans.nl

"People on Bridge",
oil and mixed
media, 25x28"

Joyce Garvey

Is a graduate of Dublin, Ireland's National College of Art and holds a BA and ANCA. Majoring in Fine Art Painting and a Masters Degree in Film and Media from Dublin City University. She has had numerous one-woman shows and her work has been included in major exhibitions of Irish Art both in Ireland and abroad. Her paintings are included in numerous public and private collections, in Europe and in the U.S.A.

Her work is for sale in galleries throughout Ireland and on line from Fine Art America, New Irish Art, and Professional Artists Network and Saatchi on Line.

joyceg@gofree.indigo.ie

Marian Vermeulen

Als beeldend kunstenaar maakt Marian robuuste abstracte schilderijen en werkt ze met alle mogelijke ongebruikelijke materialen op doek. Zij werkt met acrylverf en voegt er stof uit de wasdroger, glas, cement, roest, hout, stukken kleding aan toe. Los van elkaar is het geen logische keus maar met elkaar wordt het een mooi schilderij. Marian werkt vanuit haar intuïtie en gevoel en door middel van kijken. Een schilderij is niet van te voren met een schets voorbereid en kan hierdoor uit verschillende lagen bestaan. Naast schilderen en het maken van objecten geeft Marian ook creatieve workshops.

www.mvobjecten.nl
info@mvobjecten.nl

"Evenwicht",
gemengde techniek,
120x100 cm

Breda

Kasteelplein

"Mutualisme",
150x150 cm

Michel Walgraeve

...dwell in dreams, wishes and fantasies... paint and over-paint on purpose...

Exhibitions:

May 2011: Elisabethpark, Brussels, Belgium
FeliXart Museum, Drogenbos, Belgium

June 2011: De Moelie, Linkebeek, Belgium
Form/Space Atelier, Seattle, WA, USA
111 Minna Gallery, San Francisco, CA, USA

July 2011: Hyde Park Arts Center, Chicago, IL, USA
Full Sall University, Winter Park, FL, USA

August 2011: A.R.T. 7, JC Togenblik, Beveren, Belgium

September 2011: 59th Peace Exhibition, Yokohama, Japan

May 2012: Scharpoord Gallery, Knokke-Heist, Belgium

Born 23 September 1965

Lives and works in Brussels, Belgium
www.artdoxa.com/michelwalgraeve

David Goorevitch

Commerce is the principal governor of the multiple relationships between people today. We have travelled far from the selling of clothes and cosmetics. Marketing is now the prime directive, even in spirituality, sexuality and identity. These five images represent each of these thematic relationships, and are taken from my collection of photographs that documents the impact of advertising and social imagery on the psyche of the city.

David Goorevitch is a Canadian photographer who has mounted more than twenty exhibitions, twelve of them solo.

www.davidgoorevitch.com

"Pepsi Now"

"Orange"

Olesia Lishaieva

Got her education at The Samokish Crimean Art School in Simferopol and at The Humanitarian University of Trade Unions in St. Petersburg (department of art history). Since 1998 she takes part in regional and national exhibitions. Besides that Olesia is a member of National Union of Young Ukrainian Artists.

In 2006 Olesia, with her painting "On the beach", took second place at the international competition of artists named after Antonio Gualda in Granada, Spain (category: Oil Painting. small size).

www.lishaeva.com

Dennis DeHart

These images are from the series "At Play". The photographs express the vital role of nature within the context of childhood development. The semi-personal series weaves together portraits taken in American alternative educational environments including Waldorf and Expeditionary Learning models. Both educational systems focus on the symbiosis of experiential play within the context of nature.

The images are derived from 6x7 film negatives, and scanned on a drum scanner.

Pullman, WA, USA
dennisdehart@dennisdehart.com
www.dennisdehart.com

"At play"

"In the gutter"

Ronny Broeckx

Turnhout, 1960

Opleiding:

Academie Arendonk 1978

Academie (H.A.I.R.) Antwerpen 1982

Sint Lukas Brussel 1984 / Master diploma binnenhuis-architectuur

Leerling geweest van o.a Fik van Gestel en Walter Leblanc.

Exposities:

Eerste groepstentoonstelling op 16 jarige leeftijd in de openbare gemeentelijke gebouwen te Retie.

Diverse tentoonstellingen in België.

Duisburg op de Art Fair NRW in de Mercatorhalle (Ruhr European Capital of Culture 2010).

Solo expositie in Theo Gallery in Antwerpen en in het Cultuurcentrum van Beerse. Expositie tijdens Paris Art Fair in Le Grand Palais in Parijs (Saatchionline Gallery London).

www.ronnybroeckx.net

Adomas Svirskas

Born in Lithuania, is a computer scientist & IT consultant with a passion for photography. He lives in Amsterdam and is privileged to travel frequently due to the nature of his job. Adomas usually takes inspiration from the places where he goes and from everyday life around him.

I chose to interpret the symbiosis/interaction topic by presenting a series of photographs depicting people alongside commercial advertisements. The commercials are meant to "interact" heavily with the human brain by definition, hence I can see a meta-symbiosis here: a product of humans, often presented in the form involving humans, is affecting minds of other humans. In my photographs, however, people are oblivious of the immediate occurrences of commercial artifacts around them. This emphasizes the dimension of indirection, which is often present in commercial advertisements.

asvirskas@gmail.com

<http://asvirskas.daportfolio.com/>

Waar het land van mijn herinnering is

De tijd had haar sporen achtergelaten. De pokdalige grijze muren werden getekend door gaten veroorzaakt door schema's en planborden van lang geleden. De koudstalen meubels, muurhoge kasten gevuld met zwarte ordners en een bureau, pasten goed in de saaie crematorische ruimte. Er kletterde water in een door kalk misvormde wastafel. De kraan piepte bij het dichtdraaien. Hij stopte voor de naakte man die op een stoel tegenover het bureau zat. Neerbuigend keek hij strak op hem neer en droogde zijn handen met een handdoek.

"Hier," hij gooide de doek in zijn schoot, "bedek alsjeblieft je mannelijkheid, of wat er voor door moet gaan."

Gedecideerd klopte de naakte man de handdoek uit en, alsof hij aanzat in een restaurant, schikte hem op zijn schoot. Daarna nam hij weer zijn oude houding aan, bewegingloos en trots.

Hij was ongeveer zestig jaar. Zijn gezicht en handen waren getekend door zon en wind, zijn lijf getaand en hard door jarenlange zware arbeid. Hij was naakt zonder enige schaamte.

"Waarom draagt u geen kleding zoals ieder normaal mens?"

"Dat is niet geaccepteerd in het land van mijn herinneringen."

"Maar u verblijft nu in het land van mijn toekomst. Hier moet u zich bedekken zoals de traditie dat vereist."

Driftig bladerde de beambte door een stapel papier op zijn bureau. Hij keek even verbaasd op en bladerde opnieuw door de documenten.

"Maar... u heeft bijna niets ingevuld. Ja, uw leeftijd en adres van uw tijdelijk onderkomen, maar verder is alles blanco. Wat is uw levensbeschouwing? Uw opleiding? Getrouwd? Niet...? U bent dus niet getrouwd. Dan zijn er dus kinderen. Wel? Er zijn wel kinderen?"

De beambte stond op en begon door de kamer te ijsberen.

"U heeft natuurlijk geen paspoort, waar moet u dat laten. Toch heeft u die nodig, anders bestaat u niet. Bovendien moet u zich leren kleden alvorens toegelaten te worden. Heeft u geld? Kunt u zichzelf onderhouden? Ik hoop van harte dat u geen geld bij u draagt. Natuurlijk kan ik daar nu grappen over maken, maar daar leent zich de situatie

niet voor. Die is te ernstig. Kijk... u moet een keuze maken. Draagt u liever een kostuum met stropdas? Of is een blauwe overall meer geschikt? Waartoe behoort u? Draagt u liever open sandalen met een flodderbroek en uitgeleefd T-shirt? Of vergis ik mij? Misschien liever iets in legergroen? U lijkt mij te oud voor een spijkerbroek waarvan het kruis op de knieën hangt en het petje te klein is op uw hoofd. En u lijkt mij, gezien uw voorkomen, ook geen man van God."

De naakte man keek hem onbegrijpelijk aan.

"Natuurlijk bent u te oud voor een wijde zwarte broek voorzien van glimmende gespen en daarbij zwarte eyeliner. Maar we willen best weleens een uitzondering maken."

Na zijn pleidooi was de beambte weer gaan zitten en keek hem vriendelijk aan.

"Het kan natuurlijk zo zijn, gezien uw opvallende verschijning, dat u een kunstenaar bent. Helaas, dan moet ik u teleurstellen. Daar doen wij niet meer aan. Dat vinden wij weggegooid geld."

De beambte pakte de telefoon en verzocht een collega om de naakte man op te halen.

"Meneer, ik laat u naar onze wachtruimte brengen. Kijk goed naar de oneindige rijen voor de loketten en kies dan waar u toe behoort. Daarna kunnen wij het besluit nemen om u ergens in te passen.

Begrijpt u dat? Dat duurt helaas wel enige jaren. Wat zegt u, eten? Er is altijd wel wat te vinden."

De naakte man was zich ondertussen erg ongemakkelijk gaan voelen. Toen hem werd verzocht mee te lopen naar de wachtruimte, liep hij beschaamd dicht langs de muur en hield angstvallig de handdoek op zijn mannelijkheid. Weken zat hij op een houten bank bij het raam en werd magerder en magerder. Voor veel wachtende werd hij een vriend, voor anderen hoorde hij tot het meubilair. Er werden vragen gesteld in de raad. Hij was aanstootgevend en moest verwijderd worden. Hij was de verpersoonlijking van nutteloosheid en kon met gemak te duur worden. Hij was een slecht voorbeeld voor kinderen en een belediging voor de Heer.

Hij had nog steeds geen keuze kunnen maken. Dat was geen onwil, het was bijna kinderlijke onschuld. De beambte gaf hem tot de volgende dag, dan moest hij een keuze hebben gemaakt of hij zou worden verwijderd.

Het was rond negen uur in de ochtend toen hij rumoer hoorde. Uitgehongerd als hij was, liet hij zich voorzichtig van de bank glijden. Staande voor de toegangsdeur van de wachtruimte had hij zicht op het historische plein. Er stonden mensen zover hij kon zien. Eerst tientallen, daarna honderden die uitgroeiden tot minstens duizend. Ze droegen leuzen met zich mee en verhieven hun stem. Na een uur werden de balkondeuren van het raadhuis geopend en verscheen de burgemeester. Het werd verwachtingsvol stil.

"Beste stadgenoten. Niemand ontkomt nu eenmaal aan het maken van keuzes."

Het rumoer zwelde weer aan, de aanwezigen werden opstandig.

"Mensen, mensen, denk toch na."

Ieder woord werd tot buskruit dat wachtte op de ontsteking.

"En regels dienen nu eenmaal te worden nageleefd."

Toen werd het, alsof het was afgesproken, spontaan muisstil. Een zacht giechelen groeide uit tot een bulderend lachen. Broeken, slipjes, overhemden, onderbroeken, jurkjes, bustehouders... alles werd de lucht ingegooid. Er rolden tranen over het gezicht van de naakte man. Hij gooide de deuren open en wankelde naar buiten. Er steeg een enorm gejuich op. Kijkend naar de ontblote menigte dacht hij maar aan één ding: het land van zijn herinneringen. Zijn zoektocht was eindelijk beëindigd.

Arie Smits

"Rejection of reality",
digital drawing

Harshvardhan Kadam

I am an illustrator and a conceptual designer based in Pune, India. I own studio Inkbrushnme that caters the design and entertainment industry. Inkbrushnme works across all possible areas where illustration can be applied and my personal intent has been to explore more possibilities of its applications. As part of that exercise I started performing illustration as a Projection performance with fellow musicians. In doing so, I realized that the circumstances and space where I work change the scale of the thought I tell and the stories I draw.

I work on some commissioned illustrations for a while and travel for the remaining time. The travelogues I work upon are narratives with or without words.

www.inkbrushnme.blogspot.com
www.inkbrushnme.com

"Combine",
mixed media,
91x78 cm, 2011

Takuma Tanaka

1977 Born in Tokyo
2001 Graduated from Waseda University
2009 Contemporary Art in Yotuya Art Studium

Solo Exhibitions:

Rahu Gallery Urawa
The Museum of Modern Art, Saitama
Meguri Gallery, Ueno
Gallery Edge, Osaka
J'Art Gallery, Shanghai, China

I am more interested in drawing an imaginary world than just drawing reality. In my earlier paintings I just drew something like still life, the female body, and landscapes, but from childhood I wonder if all of us see the same world in a similar way. Do we see the same colors, the same shapes? So I changed from an academic way of drawing to mixed media.

<http://tanakatakuma.com>

Huub Ragas

De platte visieloze politieke retoriek van vandaag de dag is niks meer dan een springplank naar een gouden toekomst. Uiteindelijk komen we beter uit de crisis: de duurzame samenleving komt er aan. Daar geloof ik in. Daarom past het thema symbiose ook mooi bij het werk dat ik maak. De kleuren en vormen horen bij een toekomstige samenleving die zich kenmerkt door levensvreugde, waardering voor elkaar, respect voor alles dat leeft en een rijkdom aan verscheidenheid.

huubragas@gmail.com
<http://huubragas.exto.nl>

zonder titel,
zeefdruk / gouache

"Worn-out frying pans",
photography,
limited editions,
30x30 cm and
70x70 cm
(printed area)

Christopher Jonassen

Devour - de@vour (d' -vour)

1. To eat up greedily
2. To destroy, consume, or waste
3. To take ineagerly
4. To prey upon voraciously

"To eat is to appropriate by destruction."

Jean-Paul Sartre (French existentialist and writer, 1905-1980)

"The earth is not dying, it is being killed. And those that are killing it have names and addresses."

Utah Phillips (Poet, 1935-2008)

Christopher Jonassen (born 1978, Stavanger, Norway) graduated from UTS (University of technology, Sydney) with a Masters-degree in Design in 2005. He is a photographer with a strong focus on personal projects. Commonly explored are themes such as internal processes, everyday-surrealism, beauty in small things, reflections concerning existence and the human condition. Christopher is currently living and working in Stavanger.

www.christopherjonassen.com

"Iça-me", 70x50 cm,
acrylic on canvas,
2008

Teresa Gil

Her work is about birth, life and death, or more precisely: transition, metamorphosis and the time separating them. Here, the transformation in question is shown associated with plant-based elements and their evolution, and often the plant is the embodiment of a second human on the canvas. Although the notion of time is implicit here in the contorted, waving, dancing forms where the whole process takes place and human presence has its interference.

Teresa Gil graduated in Fine Arts - Painting - from the Academy of Fine Arts of Porto, Portugal

www.myspace.com/teresagilart

"El tren"

Irene Turner González

My photographic work began 25 years ago with studies of children, which led to children of peasant farmers, and then to the farmers themselves ("Conuqueros"), which was shown in Boston and Tulsa, and taken on tour. "El Sol Sale por Oriente", the life of the fishermen of the Island of Margarita is on permanent display at the State legislature. Then came two studies about zones in Venezuela, "Caseros y Caminos" and "Trujillo". In 2002 I followed "Los Asuntinos", Catholic gatherers who climb a mountain for special palms for the devout on Palm Sunday. The Eastern coastal state of Sucre yielded studies of fishing communities of Paria, and of Araya, dominated by an ancient salt mine.

Venezuela
iturnerg@gmail.com

Karin Starmans

Mijn eerste liefde gaat uit naar de schilderijen die ik maak. Ze hebben een maatschappijkritische boodschap, maar bedekt onder een zweem van humor. Zoals een schrijver papier en pen gebruikt om zijn gedachten wereldkundig te maken, zijn voor mij penseel, doek en verf de media om mijn visie op de wereld te geven. Mijn tweede liefde is keramiek. Het materiaal dat door mijn handen gaat, heeft vaak een meditatieve uitwerking. Alle gevoels-meridianen in de handen worden geprikkeld en zijn bereid vormen te maken. Ik heb jaren toneel gespeeld en stukken geregisseerd; een invloed die in mijn schilderijen terug te vinden is. Ik heb mijn opleiding aan de academie voor Schone Kunsten te Antwerpen gedaan.

www.4starprodukties.nl

SYMBIOSE

"Strijd der Titanen",
olieverf op doek,
160x110 cm,
2006

"Symbiose I"

Anne Marie Aldershof

Niet alleen bestaat ons lichaam voor 58 procent uit water (en ons bloed zelfs uit 83 procent), water is de oorsprong van het leven, van cellen. Wij bestaan allen uit een verzameling cellen. De eencelligen waaruit wij voortgekomen zijn, verlangen terug naar hun oorsprong, het water, de zee. Als individu maken we deel uit van een groter geheel, een (wereld)gemeenschap. Wij zijn een onderdeel van een netwerk. In dit netwerk hebben we een eigen verantwoordelijkheid, een rol. Dit geeft een gevoel van waarde, maar ook van steun, van gedragen worden. Dit voedt een diep verlangen naar eenheid, heelheid, van massa, terug naar de zee van gewichtloosheid, een verlangen naar symbiose.

www.aldershof.eu

Sylvia Thijssen

Het wellustige gevoel van het smeren van verf over het doek, het fysieke gebaar van groot naar klein, mijn handschrift in lijnen, krassen, smeersels en spetters. De verwondering over kleuren die zich in een energiek verband gaan houden. Ik speel mijn eigen spel als schilder en in mijn objecten en installaties. Ik vertrouw op mijn gevoel dat zich in de loop der jaren ontwikkeld heeft, waarin ik mijn persoonlijke vrijheid heb veroverd, mijn eigen zijn, in gebaar, kleur en energie.

www.sylviathijssen.nl

"Piesen", gemengde techniek op board, 122x61 cm

De ander

*aan mij is de taal
de klank, de zin, dat ene woord
ik gebruik het allemaal
heb je me gehoord
en begrepen vraag ik andermaal
je knikt van ja, maar ogen
liegen niet.*

*schuilend blijf je in de weer
met thee, noten en meloen
zodat ik accepteer
hetgeen jij nooit zal doen
en ik doorzie het spel
je wendt je af, maar ogen
loochenen niet*

*jou is de kunst
van kleuren slingeren op papier
gegeven als een gunst
zo wordt het draaglijk hier
en hoe ik ook tegen je praat
je lacht me toe, maar ogen
lachen niet*

Marjoke Linckens

*"Daoqian",
Acryl op krantenpapier
(op canvas),
50x50cm, 2006*

Jan Stroeve

Acryl, krijt en doek zijn mijn belangrijkste gereedschappen in het vastleggen van de verhalen achter mensen. Ik probeer daarbij altijd een vernieuwende draai aan "het verhaal" te geven.

Mijn opleiding bedrijfseconomie aan de Erasmus universiteit te Rotterdam heb ik vorig jaar aangevuld met een Master of Business Administration studie aan de Engelse Warwick universiteit. Drie jaar lang voor mijn MBA met mijn neus in de boeken heeft me des te meer doen beseffen dat ik mijn creatieve ei kwijt kan in het schilderen.

In het tekenen en schilderen heeft vanaf jongsaf aan mijn passie gelegen. Ik heb lessen gevolgd bij de schilders Henk van den Berg, Nikkie le Nobel en John van Gils. Op dit moment maak ik gebruik van het "inloopatelier" bij Maud Quaedvlieg, wat ik als zeer inspirerend ervaar.

www.janstroeve.nl

Lea Cammeraat

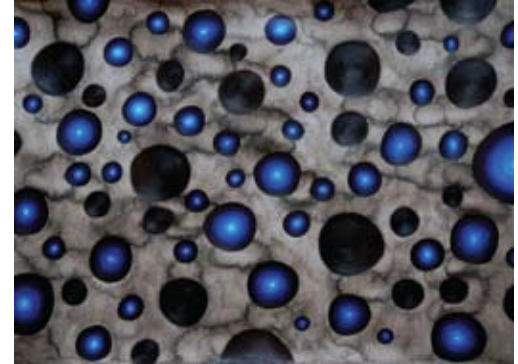
Voor Lea Cammeraat (Gouda 1983) is fotografie het vastleggen van dat ene moment. "Een beweging, een blik, een aanraking, een emotie... momenten die te mooi zijn om zomaar voorbij te laten gaan. Die momenten koester ik in mijn fotografie, die wil ik delen met liefhebbers, met diegenen die oog hebben voor de subtiele dingen, de kunstwerken van het leven die zich zomaar en spontaan voor onze ogen afspelen."

LeaLieFotografie.blogspot.com

"Floating Market"

"Blue Moon",
acryl,
Chinese inkt,
grafische
marker,
48,8x68 cm,
2011

Yuan Gao

2008-2010 - Afgestudeerd aan Frank Mohr Instituut, Hanze-hogeschool Groningen. Master in de Beeldende Kunsten
2009 uitwisselingsstudent aan Hunter College New York U.S.
2005-2008 Afgestudeerd aan Capital Normal University Peking China - Master in Onderzoek en onderwijs van de moderne inkt schilderkunst
2001-2005 Afgestudeerd aan Capital Normal University Peking China - Bachelor studie in Kunst (traditionele Chinese schilderijen)

www.yuangaovisual.com

*"Vancouver",
mixed media
on wood panel,
92x122 cm,
2011*

Denise Buisman Pilger

Denise's work reflects her love of photography, painting and travel. Inspired by her globe-trotting experiences, which have been numerous and frequent, she creates cityscapes that are recognizable, yet somehow surreal. Working in digital photo manipulation, image transfer, collage, and acrylics, to create canvases that are graphic, contemporary and yet nostalgic.

Living and working in Montreal, Denise has spent the past five years traveling and residing in various North American cities, exhibiting her work along the way. Originally from the Netherlands, she has a Bachelor of Arts in Illustration from Willem de Kooning Academy of Arts in Rotterdam.

<http://denisebuismanpilger.com>

Corine Meesters

Academie voor Beeldende Vorming Tilburg, afgestudeerd op de vakken Tekenen en Schilderen (1992-1996). Aangesloten bij fotoclub "Het fotopaleis". Verder maak ik grafisch werk en schilderijen, voornamelijk portretten, waarmee ik op kleine schaal heb geëxposeerd.

We worden tegenwoordig overspoeld met reclame maar we worden er niet meer koud of warm van. De commercie is heel overheersend en waarschijnlijk werpt het uiteindelijk ook wel zijn vruchten af, gezien het dwingende karakter. De reclame vormt onderdeel van het straatbeeld en doordat ik ze samen met hun doelgroep afbeeld ontstaan er vaak komische beelden in een sterk grafische context.

www.corinemeesters.nl

"Aangespoeld",
olieverf op paneel
70x80 cm, 2009

Annet Verplanke

In de serie 'menselijker wijs' schilder ik steeds twee mensen, die op de een of andere manier op elkaar aangewezen zijn. De mensen bestaan niet echt, figureren in een verhaal over wie we zijn. Een moment uit het leven, stop gezet en uitvergroot. In de schilderijen gaat het om wat ze met elkaar delen. Over verbondenheid. In liefde en genegenheid. Over vervreemding of eenzaamheid.

Mijn schilderijen hebben een magisch-realistische inslag. In mijn schilderijen gaat het niet om de voorstelling, maar om het verhaal erachter. Ik schilder verhalen. Door (bestaande) beelden samen te voegen in één schilderij, beïnvloeden ze elkaar. Zo ontstaan er nieuwe beelden met een nieuwe betekenis.

www.annetverplanke.nl

Paul Vos

Deze fotoserie heeft betrekking op de manier waarop wij, de gemeenschap, omgaan met ruimtelijke ordening, en hoe wij deze vormgeven ten koste of ten bate van anderen, of van de natuur. Bovendien kun je je afvragen of wij in sommige gebieden onszelf bewust opsluiten, om op de een of andere manier ruimte te creëren.

www.paulvos.com

"Zuid-Oost 2"

Spiegelbeeld

De littekens op je handen zijn nog vers. Als mensen vragen hoe dat komt, zeg je dat je in glas bent gevallen. Je verlegt altijd grenzen. Ook de pijngrens. Maar die is er om je te beschermen. Je vader deed ook vreemde dingen. Dan troffen ze hem balancerend op een brugleuning langs de snelweg. Al zo vaak heb je geprobeerd het uit te leggen. Gisteren nog. Als de therapeut dan op een bepaalde manier kijkt en schrijft weet je dat hij het niet snapt. Dat een binnenstem je aanspoort het te doen, terwijl je tegelijkertijd van de pijn je tong stuk bijt. Op zo'n moment lijkt het alsof je er geen invloed op hebt, maar een ander je zoiets aandoet. Je bent hier om vaardigheden aan te leren om van je zelfdestructieve gedrag af te komen. Wie zegt dat je jezelf wilt vernietigen? Door pijn te doorstaan word je sterker. Het geeft het gevoel dat je niet klein te krijgen bent. Voor anderen moeilijk te begrijpen dat je je zo vaak door hem liet slaan. De limiet was dat hij je het ziekenhuis in sloeg. Maar wat wil je als hij moe uit zijn werk komt en je te laat bent met het avondeten? Je weet dat hij van dat soort dingen door het lint gaat. Zei je ook nog "idiot" tegen hem. Dan krijg je dat. Hij belde je nog in het ziekenhuis om te zeggen dat het hem speet en dat hij van je hield. Dat hij het nooit meer zou doen. Je gelooft hem. Jij bent nu degene die eenzaam is en alleen verder moet. Dat is pas pijn! Daar zijn die krasjes op je hand niets bij.

Als je hier nou maar niet lang hoeft te blijven. Het is niet prettig dat alles op slot zit. Dat voelt alsof je weer een kind bent omdat je alleen samen met iemand van de verpleging de deur uit mag. Kon je aanstaand weekend maar weer gewoon naar de veiling! De veilingmeester mist je vast. Die was wát blij dat je bij hem kwam werken. Drie jaar geleden alweer. Alleen biednummers uitdelen en koffieschenken in de pauze vond je niet veel aan. Daarom kreeg je stukje bij beetje meer taken. Wat voelde je je verantwoordelijk toen je voor het eerst kijkdagen organiseerde en mee mocht op huisbezoek om kunstwerken te taxeren! De veilingmeester had feilloos door dat je oog hebt voor kwaliteit. Dus liet hij je het laatste halfjaar ook assisteren bij de inname van werken. Het mooiste blijft om met de hamer in de hand te

ratelen wie voor welk bedrag biedt of mijnt. Ook dat kan je. Dan zie je er met opgestoken haar en je zwarte jasje heel officieel uit. Verplicht lange mouwen, anders zag iedereen de littekens. Sinds die keer dat je in één klap met de hamer je twee vingers brak, mag je niet meer afslaan van de veilingmeester. "Je snapt toch wel dat je zo de klanten afschrikt", zei hij na afloop. Helemaal begrijpen deed je het niet. Je deed toch niemand pijn? Toch blijft je wens zelf ooit veilingmeester worden. Ergens meester in worden!

Binnenkort mag je naar huis. Hij nog niet. Volgens je moeder blijft hij wel uit de buurt met een straatverbod. Zonder hem wordt het moeilijk. Misschien is het beter een tijdje bij je moeder in te trekken, ook al zegt die andere stem dat je dat nooit moet doen. Dezelfde stem die zegt dat het uitdrukken van sigarettenpeuken op je arm slechts oefeningetjes zijn om jezelf te harden. Een landelijke omgeving zal je goed doen! Je moeder zal blij zijn dat je weer komt en ook nu weer goed voor je zorgen. Je bent haar enige dochter. Ze accepteert je zoals je bent, vindt niets gek van je. Behalve misschien die keer dat je in de bejaardenflat op alle bellen tegelijk drukte en maar niet wilde stoppen. Gewoon om nog één keer te ervaren hoe het was om belletje te trekken. De beheerder alleen kreeg je niet weg. Daar had hij de hulp van twee wijkagenten bij nodig!

Voor jou wordt het weer wennen. Voor je er erg in hebt, vraagt je moeder weer bezorgd of je wel een jas aandoet als het koud is. Na jaren samenwonen ben je dat ontgroeid. Hij stuurde je soms gewoon zonder jas de kou in. Eén keer zelfs op blote voeten, de avond dat het zo vroom. Laat je moeder dat maar niet weten. Dan wordt ze verdrietig. Ze had al genoeg te stellen met je vader. Die 'wegpiraat', zoals ze hem in het dorp noemen. Die naam hield hij ook toen zijn rijbewijs allang was ingenomen, nadat hij met teveel drank op met dik honderd kilometer per uur een brommer schepte in het centrum. Al leeft hij al jaren niet meer, voor iedereen blij je toch 'de dochter van'. Kun je nagaan! Weten ze alleen maar van zijn roekeloze rijgedrag en niets van wat er thuis gebeurde. Dat je geen nee kunt zeggen komt omdat hij dat eruit geslagen heeft.

Voor planten en post kun je best op en neer fietsen. Zo ver is het niet. Ook de verpleging vindt het beter om vanuit hier niet meteen alleen in de stad te gaan zitten. Het kan er stil en verlaten zijn 's avonds. Dan voel je je eenzaam en alleen en weet je niet wat je moet doen. De mogelijkheden zijn er oneindig, maar waarschijnlijk kies je toch weer voor het vertrouwde. De kroeg waar je altijd naartoe gaat. Waar je als je de deur opent je vrienden ziet.

"Vrienden?", fluister je. Je ziet hoe lippen en arm spiegelbeeldig meebewegen terwijl je het elastiek uit je haar trekt en het los schudt. Hoe lang sta je daar nou al? Nu valt pas op dat drie littekens aan de binnenkant van je arm een rechthoekige U vormen. Met de tanden van de kam maak je daar zo een vierkant van.

Leonie Pas

*"Culture Burning 1",
zw/w film foto's,
gemengde techniek,
paneel, golfkarton,
vuur, 80x80 cm, 2010*

George Schade

Deze serie is een protest-serie tegen het huidige regeringsbeleid inzake cultuur en de wijze waarop bepaalde partijen een hetze tegen links voeren. In die zin sluit het aan bij het thema van SYMBIOSE: de wijze waarop overheid samen leeft met de bevolking. Alle werken zijn hetzelfde opgebouwd: op een ondergrond van golfkarton, met tijdschrift-, dan wel krantenfoto's en artikelen.

Internationale kunstprijzen:

The SAJI Keizo International Art Prize of the Suntory Museum of Art Tokyo Japan

The Sumitomo Marine & Fire Insurance Prize, Osaka Japan
Nominaties:

The International Art Prize of the Suntory Museum of Modern Art in Tokio,

The International Art Competition Osaka Triennale Print Osaka Japan

www.artfromtheleftishside.nl

www.georgeschade.nl

"Weerspiegeling", olie op doek, 130x120 cm

Lieve Ophalvens

Mijn kunst wil een klein positief deeltje zijn in de onmetelijke negativiteit op deze aarde. De mens is geen oorlogsmachine vol haat en vernieling. Ik ben dan ook constant op zoek naar zijn goedheid, liefde en schoonheid. Deze eigenschappen vind ik terug in de ogen, als zijnde de spiegel van de ziel, en in de mond als bron van ontroering en beroering. Mijn personages zijn mooi en lieflijk, hun ogen zijn close-ups, en hun monden sensueel. Zij vormen de positieve kern in deze harde wereld...

Heverlee, België
www.lieveophalvens.be

Isa Gama

Since 2006, all my work is based on a symbol that I named Klink. Klink doesn't have any pretention of originality in its shape. Graphically it is basic: two legs, two arms, and a big head provided with two round eyes and a mouth with sharp teeth. Everybody is able to draw a Klink. Due to its social nature, Klink appears almost never alone. Klinks connect to each other, creating a pattern by holding another leg or arm with their sharp teeth. This pattern doesn't follow strict rules or systems. Each Klink bites at least one other Klink, and is bitten by one or more Klinks, originating in this way an irregular mass. Using this symbol or pattern, many times within another figure, symbol or pattern, I try to express my perception of life and to question different matters of modern times.

www.isagama.nl

SYMBIOSE

"i-Mobiliteit", acrylic on canvas, 120x150 cm, 2011

"Memory card", acryl en olie op doek, 100x70 cm

Gaby Houweling

Ik begon al op jonge leeftijd met tekenen en schilderen en die passie heb ik op latere leeftijd weer opgepakt. In 2002 begon ik met exposeren bij Galerie Rudolf V in Amsterdam. De expressieve mensfiguren die ik daar tentoonstelde werden steeds abstracter en de verbeelding van emoties van mensen gingen in mijn werk de boventoon voeren. In mijn recente serie schilderijen wil ik een spanningsveld creëren, tussen oog en hersenen, tussen zien en voelen. De wereld wordt vanuit een persoonlijk poëtisch perspectief weergegeven, waarbij het behoud van eigenheid van het individu in de huidige maatschappij een centraal thema is.

Opleiding: Koninklijke Academie Den Haag (1986-1987)
Kunstacademie Haarlem (2006-2011)
Discipline: cross over, foto's, tekeningen en schilderijen

info@gabyhouweling.com
www.gabyhouweling.com

Else Loof

Studeerde fotografie aan kunstacademie St. Joost te Breda, waar ze in 2005 is afgestudeerd met een serie over het leven van twee vrouwen die op een idyllische plek in Spanje wonen. De serie is op een zowel documentaire als autonome manier weergegeven. Beetje bij beetje ontdek je meer over de uitzonderlijke manier van leven van deze twee vrouwen. Sinds haar afstuderen is zij werkzaam als freelance fotograaf voor particulieren en bedrijven in verschillende sectoren. Ze richt zich onder andere op architectuurfotografie, bedrijfsfotografie, bruidsreportages en journalistieke fotografie.

www.elseloof.com

"Foyarach",
foto op 3mm
dibond,
60x40cm,
2005

"Jong",
acryl op papier,
in baklijst, 35x47 cm

Mary Vincenten-Aarts

De mens / het menselijk portret is mijn belangrijkste inspiratiebron. Ieder mens heeft zijn verhaal. Ik probeer in mijn werk graag een stukje van dat verhaal te verbeelden en de emotie van het moment weer te geven.

De manier van samenleven is constant in beweging, dat zie je vooral door terug te kijken. De plaatjes gemaakt in de jaren 50 en 60 zien er harmonieus en lieflijk uit, maar klopt dat ook? Wat zit er achter? Ik probeer de kijker aan het denken te zetten door terug te kijken: was het allemaal zo ideaal? Of is het nu toch beter?

Fontys Hogeschool voor de kunsten 2006-2011. Afstudeer-richting: Schilderen, Fotografie/Film
Docent Beeldende Vorming en CKV

mirarts@live.nl

Walter Plotnick

Two areas of inquiry have fascinated me with their graphic possibilities: the "World of Tomorrow" themed 1939 New York World's Fair, and vintage images depicting feats of daring as performed by 1930s circus performers. On the surface, these are two disparate themes. But for me, the commonality is humanity striving to reach its potential. The 1939 New York World's Fair presented this on a grand stage, showing what was possible in technology with the right vision and will, engaging science, commerce, and government in an inspiring display of imagination.

The circus performers, with little or no technology, took us to the outer limits of skill and performance using only the human body. Together, they offer us a thrilling picture of what we can do when we have the faith to leap forward to the next level.

Pennsylvania, United States
<http://walterplotnick.com/art>

"Boxer 1", acryl op
doek, 100x100 cm

Justyna Pennards-Sycz

Mijn mening over de mens in de maatschappij komt in de serie "Boxer" naar voren. De geschilderde personen gaan een frontale confrontatie met de toeschouwer aan. Ze getuigen van agressie maar ook van doorzettingsvermogen. Ik denk dat de samenleving in de westerse landen een vorm van mutualisme is. We worden opgevoed om ons aan te passen aan de omstandigheden, in het bijzonder aan de vrij agressieve regels van het kapitalisme.

Deelnemers aan deze maatschappij hebben elkaar nodig om hun eigen agressie uit te leven, maar ook om te kunnen omgaan met de agressie van anderen. De vechthouding roept meteen ook een vechthouding op. Zo blijven mensen in evenwicht; de spanning houdt ons allen op een bepaalde plek in deze maatschappij.

www.just-training.nl
www.justyna.nu

"The Kiss", interactive installation, 2011

Alain Pousot

The interactive installation consists of a microphone, fence, large poster of Buckingham Palace and flat screen. The screen plays an interactive video of the kiss from William and Kate. The louder "KISS" is screamed the closer the newly-weds get to a kiss.

"The Kiss" playfully adopts the symbiosis as an interaction between people. It is easier to get the two kissing in a group. A person itself may be conceived weird or even parasitic to be shouting "KISS" in an exhibition. If crowds shout "KISS", conventions may be broken, as William and Kate did in the royal sense of etiquette.

Switzerland

a.pousot@gmail.com
www.alainpousot.com

"Chinese boys",
acryl, houtskool
en glansvernis op
doek, 80x80 cm,
2011

Louky Scheltema

Op het ogenblik worden er in China op de 100 meisjes 120 jongens geboren. Het jongens overschot kan leiden tot *gang*-vorming van alleenstaande, laag opgeleide, werkeloze jonge mannen. De éénkind politiek heeft niet alleen voor een oplossing maar ook voor een aantal problemen gezorgd. Omdat veel Chinese ouders de voorkeur gaven aan een jongen boven een meisje, (dat van staatswege nog eens gestimuleerd werd door het verstrekken van allerlei voordelen aan een gezin met een jongen), is er een eenzijdige bevolkingsopbouw ontstaan. Het overschot aan mannen is er nu de oorzaak van dat tienduizenden mannen geen partner kunnen vinden. Ook lijden veel jongens onder de enorme prestatiedruk waaraan zij worden blootgesteld.

www.kunstwaard.nl

Bulat Mekebaev

Born 1964 in Kokshetau, Kazakhstan
1985-1990 MA Painting, Art-graphic faculty, Kazakh
pedagogical college, Almaty

Solo Exhibitions, selection:

Gallery Absurdum Art, Tallinn, 2009

State Ostrovsky Museum, Moscow, 2007

Gallery r -21, Munich, 2006

Gallery Brust, Hannover, 2005

Bulat Mekebaev lives and works in Berlin

bulat64@rambler.ru

"Gambling", oil on canvas,
100x100 cm, 2002

"Two women overcome with emotion", charcoal, 18x20", 1961

Wladyslaw Brzoso

Is a 98-year-old Polish American artist who witnessed the Warsaw Ghetto Uprising, April 16 to May 19, 1943, in Warsaw, Poland from his perspective as a member of the underground army. In his grand series of four large oil paintings he portrays the Cream of Warsaw Society who perished in the ghetto and/or the extermination camps, scenes at the Umschlagplatz (transportation center), the heroism of Dr. Janusz Korczak and his faithful partner, Stefania Wilczenska, and scenes from the Battle of the Warsaw Ghetto Uprising, April 19 to May 16, 1943. The paintings are based on about 150 charcoal, pencil and watercolor drawings the artist created between 1956 and 1968. Among the subjects addressed by Brzoso is the extremely negative symbiosis between the people imprisoned and their Nazi jailors.

Arizona, United States
www.brzosoart.com

"Shangri-la", droge-naaldets, 100x70 cm, oplage 3/3

Carine Beyens

De droge-naaldetsen zijn ontstaan na een reis naar Azië. De compositie is evenwichtig opgebouwd uit oosterse en westerse elementen. Planten en dieren zijn mede bepalend voor de opbouw van het werk en hebben voor het cultuurbehoud ook een belangrijke intrinsieke waarde. Het gaat hier om een vorm van constructieve symbiose. We moeten in de maatschappij streven naar een vriendelijke manier van samenleven, zonder uitbuiting van dieren, planten of mensen. Het is belangrijk andere levensgemeenschappen te aanvaarden, om zo te komen tot een multiculturele samenleving, een versmelting van horizonten, waarbij de ontmoeting met andere culturen niet alleen tot een versterkt besef van de eigen cultuur strekt, maar ook tot algemene verrijking van die cultuur.

Merksplas, België
carinebeyens@msn.com

Zielstocht

Zij heeft lillende lippen; ze trilt over haar hele lijf. Haar wang smaakt bitter, maar daar ben ik aan gewend. Het is een zielstocht om haar leven te verkennen, hoe klein ik het ook mag maken in gedachten.

("Zie je me?" vraagt ze. Ik antwoord niet.)

Ik geef haar een diamant, zij plukt boterbloemen. Het zijn er opvallend veel dit jaar, dat zeggen alle fietsers. Ik denk opvallend veel aan de fagot, die in mijn kamer staat. Zal ik iets voor haar spelen? Ze hinkt over straat, ik vertel anekdotes van eerdere relaties met jongere meisjes. Is het park naast de vijver een podium om mijn liefdeskunsten met haar te delen? Zal ik haar denkbeelden over consummatie opensplijten en voor eeuwig veranderen?

("Het is geen vijver, het is een kreek," zeg ik tegen haar. Ze trekt haar jas uit en gaat in het gras liggen")

En God, ja, als zij haar hoofd op mijn borst legt, en we liggen te converseren over de toekomst die als een helderblauwe hemel in onze gedachten verschijnt, voel ik me gelukkig. Maar we zijn verschillend. Zij snuift de geur op van pas gemaaid gras, terwijl ik me verwonder over het twijgje wat ik een paar meter eerder van een struik heb afgebroken. Waar zij altijd heelt, verniel ik.

(Zij kust lang.)

Is onze hartstocht een prelude, iets dat nog komen gaat? Liggen er gouden bergen in ons verschiet? Ziet zij de fonkeling in mijn ogen als ze haar haren kort heeft geknipt? Kan ik stoppen met aan anderen te denken?

(Ik duik onder, zij komt boven.)

Via mij leert ze de liefde kennen. Ik troost haar verdriet en kus haar tranen. Ze pakt de fagot en geeft hem aan mij. Begrijp ik genoeg van neuronen om de liefde te kennen? Ik kom boven.

("Jij ontzenuwt me," zegt ze.)

Zal ik haar zeggen dat de aanraking van haar vingertoppen op mijn lichte huid mij in vervoering brengt? Zal ik haar zeggen dat ik de seconden van haar afwezigheid tel? Bij wijze van spreken zucht ze. Ik heb diepe indruk gemaakt.

Luuk Imhann

"Alice"

Elisabeth Elmanovich

I don't stint myself to abstract painting. Nowadays the world of real things and phenomena in the surrounding informational space is developing so quickly that it's possible to express it only with short figurative cues and quotations. So, I understand art as a comparison of immediate and eternal, short and infinite, corporal and imperishable, trying to understand the reality in context of the Universe.

Elisabeth lives and works in Moscow
Lielman@mail.ru

"Man behind the Woman",
oil on canvas, 91x122 cm

Kim Bolitho

Man behind the Woman. She is on the pedestal, looking good, admired, adored. He is in the shadows behind her, her strength and protection. "Ladies first". Traditional values.

Solo exhibitions, selection:

Touch Galleries, The Rocks, Sydney, 2007
Bookoccino, Avalon Beach, Sydney, 2005
Gran Casino Nervion, Bilbao, Spain, 1999
Pittwater Festival, Avalon, Sydney, 1998

Group exhibitions, selection:

United Nations, Switzerland, 1997
"Australian in London", Mall Galleries, London, 1996
Tokyo Metropolitan Museum of Art, Tokyo, 1992

Kim Bolitho works and lives in Australia
Bolitho.kim@gmail.com
www.bolithoart.com

Lenneke te Kieft

Opleiding: Academie voor Beeldende Vormgeving te Tilburg
Sinds 1991 werk ik als beeldend kunstenaar. In mijn werk heb ik als uitgangspunt voor mijn thema's vaak twee verschillende soorten materialen bij elkaar gebracht. De inspiratie voor mijn onderwerpen haalde ik uit mijn privé-omgeving, de natuur en uit maatschappelijke dilemma's. Sinds 2006 is er een lijn zichtbaar: de lijn van verbinding, naar binnen en naar buiten.

www.lenneketekieft.nl

WEEFS

Tijdens breisessies op locatie of individueel, wordt er een jaar lang gebreed aan een lange golf, bestaande uit verschillende blauwtinten van de mediterrane zee. De breiers komen uit alle lagen van de samenleving: jong en oud, man en vrouw. Alles wat zij breien, haken, punniken of vlechten, wordt aan elkaar genaaid tot een geheel. Daarmee wordt iedere deelnemer onderdeel van dat geheel.

Het is de bedoeling dat deze golf in juni 2012 tijdens Kunst-Schouw geweven wordt tussen de paalhoofden op het strand bij Neeltje Jans, als een Zee-Landinstallatie. Vanaf 2012 gaat de golf zich in het Brabantse land verder uitbreiden.

Het project WEEFS draagt bij aan de kunst van het samenleven. Het maakt iets wezenlijks zichtbaar. Het staat voor de positieve kracht van verbindingen tussen mensen uit alle lagen van de samenleving.

Breisessie StadsGalerij Breda, in het kader van Kunstfestival Symbiose: zaterdag 6 augustus van 11.00-16.00 uur.

Donatie van bollen wol en breipennen (vanaf nr. 8) is zeer welkom. Er staat daartoe ter plekke een bollenenpennenbak.

www.breikunstig.nl

SYMBIOSE

"WEEFS",
interactief
Breikunst
Project

"Elaine says Hi",
30x45 cm,
inclusief passepartout
40x60 cm, oplage: 10

Photon Imaging

Wij zijn Silvia van Gimst en Jaap Hamers en samen vormen wij Photon Imaging. Gefascineerd door interactie tussen mensen en hoe en waarom deze tot stand komt, maken wij obscure en rauwe portretten. Onze werken bevatten vaak elementen van ongecontroleerde spanning: passie, drift, woede, ontevredenheid, angst voor de dood en zijn vaak autobiografisch.

Wat maakt ons zoals we zijn? Waarom hebben we bepaalde denkbeelden en wat willen we graag zien? Hoe zien anderen ons? Wat verwacht de maatschappij van ons en hoe groot is die druk eigenlijk? Vaak staat de manier waarop mensen met elkaar omgaan ons totaal niet aan en daarom zijn wij niet geïnteresseerd in de werkelijkheid: die is te confronterend. Wij maken de wereld zoals wij haar graag zouden willen zien.

info@photon-imaging.nl
www.photon-imaging.nl

Rachelle Delcroix

Wat is eigenlijk de volmaakte liefde? Hoe is dit meetbaar, feitelijk tastbaar als je zo dicht bij iemand staat dat je blind bent om echt te zien? Is het wel wederzijds en is jouw liefde niet zo symbiotisch dat er geen ruimte over is voor de ander, of om echt jezelf te zijn? Wie ben je nog los van elkaar? De volmaaktheid is vergankelijk en de onvolmaaktheid ligt op de loer.

info@rachedelcroix.nl
www.rachedelcroix.nl

"De volmaakte liefde",
fotografie, 62x62 cm
inclusief lijst, 2010

"Front panel connectors",
olieverf op doek,
80x100 cm, 2010

Ruth de Vos

De nog maar zeer recente uitvinding van de computer heeft de manier waarop mensen in verhouding staan tot de wereld en elkaar drastisch veranderd, in positieve en in negatieve zin.

Ruth de Vos is gefascineerd door de wereld van moederborden, printplaten, harde schijven, processors en geluidskaarten en de wijze waarop de mens zich verhoudt tot en beweegt in de huidige technologische wereld. In haar werk wordt de snelle computerwereld, waarin ontwikkelingen zich in hoog tempo afspelen, gevangen in de schilderkunst, die al eeuwenlang op nagenoeg dezelfde manier uitgeoefend wordt. In monumentale vormen en heldere lijnen en kleuren worden de kleinste onderdelen opgeblazen tot doekvullende objecten. En door in te zoomen ontstaan architectonische landschappen of plattegronden van een andere wereld.

www.ruthdevos.nl

"Associatie", olieverf op paneel

Jenny Van Gimst

Academie Voor Schone Kunsten in Antwerpen KASKA
1974-1977

Specialisatie Sieraden ontwerp KASKA 1977-1981

Hoger Instituut Sieraden ontwerp KASKA 1987-1989

Illustratie KASKA 2001-2003

Jenny Van Gimst begon in 1989 met schilderen. Daarvoor werkte zij als illustrator van tijdschriften

Associatie:

Op de vierde foto staat zij als onschuldig meisje.

Op de eerste, tweede en vijfde foto staat zij, als klein meisje, met drie vrouwen: meter, tante en moeder.

Drie dominante figuren is haar leven.

Van de eerste heeft zij de drank geërfd, de tweede is haar beste vriendin, de laatste is haar moeder van wie zij niet loskomt. Op de middelste foto kijkt zij de toeschouwer aan.

Wechelderzande, België
www.jennyvangimst.be

"The Outsider",
acrylic, framed,
60x50 cm

Paola Minekov

A graduate of the Willem de Kooning Academy, Rotterdam, Paola Minekov now lives and works in London, UK and is an active member of the South London Women Artists. She has exhibited her art both nationwide in the UK and internationally.

Her paintings "Echoes of Romance" and "The Outsider" are part of a new series exploring relationships between lovers, friends and family members.

Lack of communication between lovers leads to power-play, manipulation and pain. What interests me is the roles people then assume, their intricate psychological reactions to each other and to their troubled relationships. I've chosen a cold monochrome tonality to depict silence and the resulting emotional distance between two contrasting, disintegrating figures.

www.paolaminekov.com

Laten we samen drinken

As we nou us...

*in feite dusssuhh zeg maar,
eens met onze buren praten,
in alle duidelijkheid uiteraard.*

As we nou us...

*welwillend dusshh, het ongemak
van lettermompeling of zo,
overschenken in een vloeïend contact.*

As we nou us...

*in feite dusshh zeg maar,
vrijmoedig zonder stopwoordjes
bij onze naasten gaan buurten.*

As we nou us...

*in feite dusshh zeg maar,
al valt het praten zwaar,
mooie woorden overboord gooien.*

As we nou us...

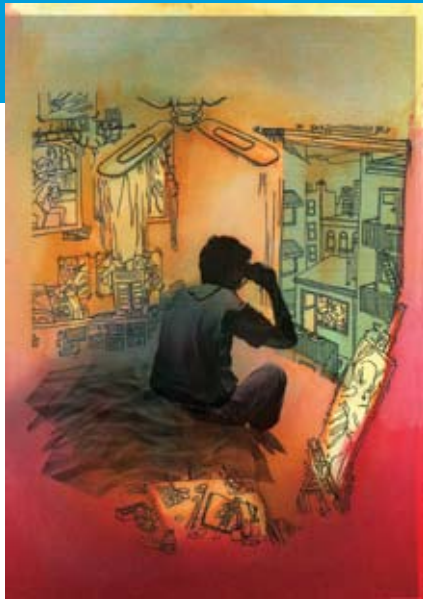
*in feite dusshh zeg maar,
genoegen nemen met 'n enkel gebaar
van uitnodigende vriendelijkheid.*

Ach, konden we maar...

*door 'n enkel teken de afstand verkleinen
en dan met elkaar klare taal drinken.*

Jacob Bisschops

"Rear window",
digitale tekening

Maaïke Verwijs

Ik ben in 2008 afgestudeerd aan Kunstacademie St. Joost, 24 jaar en ik woon/werk op het moment in Breda. Met mijn illustraties wil ik kleine verhalen vertellen die doen verwonderen. Ik teken graag over andere plekken en tijden. Op het moment ben ik druk bezig met een pop-up boekproject met als onderwerp de Azteekse mythologie. Daarnaast ben ik ook actief op redactioneel gebied. Belangrijkste onderwerpen in mijn werk zijn films/verhalen, natuur, angst, absurditeit, rampspoed, geschiedenis, de menselijke psyche.

www.maaïkeverwijs.com

Fleur Kooïman

Fotografeert, schrijft en dicht. Ze tracht een eigen werkelijkheid te creëren en zo de toeschouwer te tonen hoe ze haar omgeving ervaart. Soms registreert ze en soms ensceneert ze het beeld. Dit valt in haar werk niet altijd na te gaan en die verwarring vindt ze prettig. Het werk is afwisselend poëtisch en direct, maar altijd persoonlijk. Haar voorkeur gaat uit naar absurde situaties die ze met ironie in beeld probeert te brengen en ze hoopt dat haar opgewekte blik aanstekelijk werkt.

www.fleurkooïman.nl

"Resort - Bodrum, Turkije", video, 3'20", 2011

Elmadani Belmadani

Taza, Marokko, 1955. Impressionistische schilder. Hij schildert al sedert zijn kindertijd en zette zijn kunststudies op de vroegere Italiaanse school in Tanger voort. Hij nam deel aan vele groeps- en solo-tentoonstellingen in Marokko en in het buitenland. Zijn schilderijen zijn opgenomen in privé-collecties in verscheidene landen. Hij is voorzitter van de Regionale Vereniging "Gouden Triangle" van kunsten in Taza.

belmadani.elmadani@free.fr
www.elmadani.sup.fr

"Transmissie van parasieten tussen verschillende mensen", acryl op karton, 2011

"In de rij voor de supermarkt", gekrast uit scraperboard, 50x64 cm

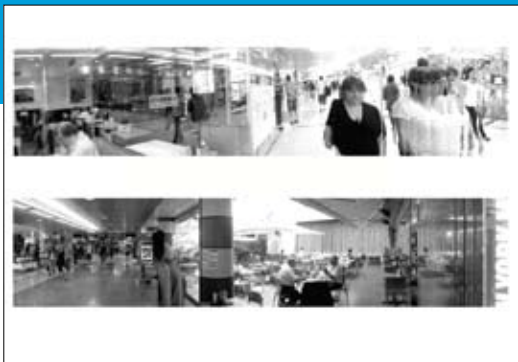
Jochem Hartevelde

De kern (het midden) van de afbeelding bestaat uit schetsen van mensen die ik gemaakt heb in de rij voor de Albert Heijn. Naar aanleiding van deze op werkelijkheid gebaseerde figuren, zijn 'in mijn fantasie' de figuren ontstaan die de rest van de compositie vormen.

Het werk stelt een steeds langere rij mensen voor, die moeten wachten voor de supermarkt. De verveling slaat toe, mensen worden ongeduldig en beginnen zelfs (rechtsonder) hun kleding stuk te scheuren en (geheel links) hun huisdieren op te eten. Hoe langer de mensen moeten wachten, hoe krankzinniger ze worden.

Jochem Hartevelde woont in Antwerpen en studeert daar vrije grafiek aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten.

jochem_hartevelde@yahoo.com

"Mall", foto op dibond

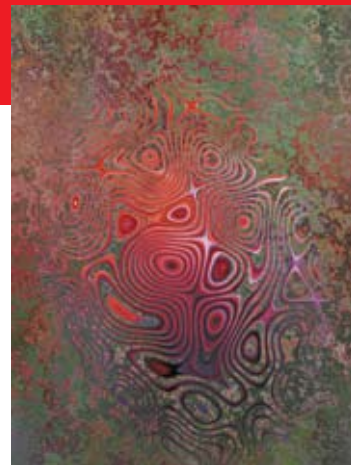
Caroline Kolkman

"Mall" is een beeld van een winkelcentrum, het laat lunchende en winkelende mensen en passanten zien. De lunchers worden niet gestoord door de winkelende of passerende mensen, zij passeren elkaar, schijnbaar ongemerkt. Voor de lunchers is er alleen het achtergrondgeluid, voor de passanten dienen de lunchers enkel als levende etalage voor het restaurant. En toch beïnvloeden deze werelden elkaar in grote mate. Geen van de mensen, zou hier zitten als er niemand anders zou zijn. Zelfs de man die alleen zit, verdiept in zijn eigen wereld, zou opkijken als het omgevingsgeluid zou verstommen. Ook hij zou zich onbehagelijk voelen in de grote lege ruimte.

Caroline Kolkman woont in Antwerpen, waar ze studeert aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten.

cam.kolkman@gmail.com

"VRED", Archival print on
310 gsm Hahnemühle
Photo Rag Bright White,
limited edition of 8, framed.

Tatjana Todorovic

Born in Serbia, 1967, I did mathematics gymnasium and studied architecture in Belgrade and Rome. After completing a post graduate studies in Sustainable Interactive Design and Multimedia, I worked as a freelance architect and started my collaboration with Università' degli Studi Roma Tre, initially as tutor/assistant and later as a Contract Professor. In parallel I was also very involved in sustainability issues, and founded a non-profit organization called AtelierLocali. In 2007, I moved to Amsterdam. The new environment brought with it a life change. By the end of 2009 my shift towards art was complete.

I am interested in human perception and inspired by the ideas of immateriality and oneness. My paintings are visual metaphors of sensations about attainments when the two start to be obvious. I am a photographer, I paint and digitally manipulate my work.

www.tatto.be

Jacqueline Braat

Studeerde in 2007 af aan de Willem de Kooning Academie in Rotterdam. Ze werkt ook als docent beeldende kunst en kunsteducatie aan de HR- PABO te Rotterdam.

Jacqueline voelt zich ertoe uitgedaagd om direct vanuit haar intuïtie te werken. Hierbij beschouwt zij de schoonheid van de natuur en de mens, in al zijn kwetsbaarheid, als de belangrijkste inspiratiebronnen. Haar doeken en panelen zijn gedurfd en expressief. Zij kenmerken zich door krachtig kleurgebruik, gelaagdheid van kleuren en het gebruik van sterke lijnen. Het werk straalt positiviteit en energie uit. Jacqueline spreekt met haar werk een taal die kan worden verstaan zonder enige voorkennis.

www.jacquelinebraat.com

*"Afua 05 2010",
acryl en pigment op
linnen, 120x80 cm*

*"Danspaar",
acryl op linnen,
100x120 cm*

Margareth Meulmeester

In de natuur is alles met elkaar verbonden. De mens maakt hier deel van uit. Symbiose is mogelijk vanuit overgave. In mijn perceptie is dit de overgave aan jezelf, om van daaruit in verbinding te kunnen zijn met het al; het licht dat verbindt. Dit licht manifesteert zich in alle mensen. Al jong heb ik dit bewust ervaren en een eigen taal ontwikkeld in relatie met de signalen en gedragingen van dieren en mensen. Je zou het een diepere communicatielaag kunnen noemen. Deze beeldtaal loopt synchroom met die in mijn schilderijen. Voor mij is dit de taal van het hart. In mijn werk staat de mens Margareth centraal in dat wat zij in en om zich heen als werkelijkheid ervaart.

www.margarethmeulmeester.com

Lust of liefde

De littekens op je handen zijn nog vers. Als mensen vragen hoe dat Ze sluit haar ogen. Vogelgeluiden, links en rechts. Een kinderstemmetje, ijl en hoog. Telefoongerinkel, een paar tuinen verderop. Slippende wielen van een te snelle auto. Haar eigen ademhaling.

"We kunnen met een half uurtje eten."

Hij schuift de tuinstoel dichterbij de hare en streelt haar hand. Even heeft ze de neiging haar ogen te openen maar ze bedwingt zich. Ze hoort hem schuifelen in zijn stoel, dan het kloppen van de wijn waarmee hij de glazen vult. Of is het water? Niet kijken, nee. Ogenschijnlijk ontspannen ligt ze in haar stoel. Het is stil, merkt ze. Gespist op elk geluid spant ze haar spieren en laat ze weer los. Wat zou hij doen? De krant ligt op tafel, maar er ritselt geen papier. Ze ademt diep in.

Geen drukinkt. Wel de lucht van kamperfoelie. Ze spreekt met zichzelf af dat ze niet mag bewegen. Als ze dat toch doet blijft hij niet, straks, vannacht. Ze ziet hem in gedachten weggaan. Dat mag in geen geval gebeuren. Ze heeft zolang gewacht op zijn komst. Ze kan geen ritme ontdekken in zijn bezoeken. Hij kondigt zich aan op verschillende tijden, zonder haar ooit te vertellen waar hij vandaan komt. Ze heeft het geaccepteerd. Als hij er niet is lijkt het alsof de dagen zich eindeloos aan elkaar rijgen. Alleen maar in afwachting van de telefoon die, rinkelend, zijn stem kan beloven. Soms durft ze de hoorn niet van de haak te nemen, bang voor teleurstelling. Het kan immers iemand anders zijn.

De zon brandt warmer nu, of lijkt het maar zo? Zweetdruppels prikken tussen haar bovenbenen. Niet bewegen. Nog steeds is het stil. Zou hij slapen misschien, of naar binnen zijn gegaan? Kijkt hij televisie of kijkt hij naar haar? Ze weet dat haar intens witte huid flets afsteekt tegen de olifgroene bikini. Haar buik is allang niet meer plat, de borsten lijken welgevuld, gesteund door de beugels van het bovenstuk. Het zonlicht haalt de sproeten naar boven in haar gezicht, beschijnt genadeloos de grijze haren aan haar slaap.

Naar de kapper, morgen, ze neemt het zich stellig voor.

Pas als hij de borden op tafel zet knippert ze met haar ogen. Zorgvuldig schikt hij het bestek voor beiden. Hij neuriet weer, grijnst haar toe, strijkt langs haar wang. Ze kijkt hem na, hoe hij terugloopt naar het huis. Blote voeten in sandalen. Joggingbroek van fris katoen. Wit floddershirt, geraffineerd wit floddershirt.

"Ik ga me even oprispen voor we aan tafel gaan."

Iets te snel staat ze op. Haar voet slaapt. Ze negeert het dode gevoel en loopt naar binnen. Rechtop, schouders naar achteren. Het koude water uit de kraan is verfrissend. In de spiegel ziet ze een roodgloeiend gezicht, de afdruk van de zonnebril tekent wit rond haar ogen. De natte handen koelen haar verhitte huid. Zo blijft ze staan.

Van buiten hoort ze zijn stem, hij roept haar naam. En nog een keer. Het geluid weerkaatst in haar onderbuik, boort zich naar binnen. Tepels zwellen tegen de dunne stof. Ze rielt plots, kippenvel vormt zich op haar armen. Haar mond voelt droog, met dikke tong. Duizelig trekt ze haar slip naar beneden en gaat op het toilet zitten. Het duurt even voordat ze kan plassen.

"Lekker? Neem nog wat, toe."

Hij schept pasta op haar bord. Haar antwoord wacht hij niet af en zij stribbelt niet tegen. Nooit. De afgelopen nacht droomde ze van zijn lichaam onder de douche en hoe zij naakt onder het koele laken op hem lag te wachten. Eindelijk dan zijn huid dicht tegen de hare. Zijn lippen op haar mond, lang en dwingend. "Zo heb ik je het liefst," zei hij. Ze werd willoos onder zijn handen. Hij eiste volledige overgave en zij was tot niets anders in staat. Langzaam verdeelt ze geraspte kaas over de nieuwe portie spaghetti. Speelt met haar vork en de sliertjes. Schuift de ijsbergsla van de ene naar de andere kant op haar bord. "Fijn dat je gekookt hebt. Het smaakt buitengewoon goed." Ze glimlacht hem toe.

"Eet nou maar. Je moet goed eten."

Vorken tikken bijna in staccato tegen porselein. Eten is hoofdzakelijk

zwijgen. Straks zal hij nogmaals de glazen vullen. Haar mond opent en sluit zich, kauwt en slikt. Ze eet gedachteloos en zonder honger. Registreert niet wat ze proeft. Haar onderbuik voelt zwaar en stroperig van verlangen. Samen de maaltijd gebruiken is een vast onderdeel van het ritueel.

Na de koffie staat hij abrupt op.
"Ik ga weg."

Ze kijkt hem verbouwereerd aan, wil iets zeggen, maar hij drukt zijn lippen zachtjes op de hare, laat zijn tong over haar tanden glijden.
"Niet vragen."

Hij drukt zijn wijsvinger op haar mond, draait zich om en loopt de tuin door, de gang in, naar buiten. Even later hoort ze het wegstervende geluid van zijn auto. Verstard blijft ze zitten. Ze staart naar de tegels aan haar voeten en het aangrenzende gras, dat het tuinpad overwoekert. "Je moet ook langs het pad maaien," heeft hij nog gezegd. Als het gaat schemeren staat ze op en gaat naar binnen.

Ze staat lang onder de warme douche. Rilt desondanks van de kou als ze zich afdroogt. In de kast vindt ze haar flanellen pyjama, bedsocken. Met het dekbed hoog opgetrokken ligt ze in bed en wordt langzaam warm. Buiten is het donker.

Tranen prikken achter haar ogen. Ze wiegt haar hoofd in het kussen, op zoek naar troost, in een poging hem uit haar gedachten te bannen. Maar ze voelt alleen haar holle, lege lijf. Het zachte huilen gaat over in onbedaarlijk snikken. Ze brult het uit, met lange uithalen. Zo hoort ze niet dat hij de sleutel in het slot steekt. De trap opkomt. Opgerold ligt ze onder het dekbed. Gezwollen ogen van het huilen. Ze verstijft als hij haar natte haren uit haar gezicht strijkt. Hij doet zijn jas en schoenen uit, maakt zijn broekriem los.
"Zo heb ik je het liefst," zegt hij.

Marjoke Linckens

"Blauw / Prospectief",
olieverf op linnen,
60x90 cm

Antoinette MH Brandenburg

Autodidact.
Masterclass portret - en figuur schilderen aan de Florence Academy of Art, zomer 2006.

Sinds 1995 exposeer ik regelmatig mijn werk. Ik heb een doorlopende expositie in een huisartsen- en fysiotherapiepraktijk in Rotterdam en een thema-expositie (Vietnam & Cambodja) bij een tandarts in Gouda. In de zomer van 2010 heb ik deelgenomen aan een expositie bij de Salmagundi Art Club te New York, VS.

amhbrandenburg@hotmail.com
www.antoINETTE-art.com

"Sisters / Friends",
acryl op doek,
80x100 cm, 2010

Louise van Terheijden

Woont en werkt in Tilburg. Ze is afgestudeerd aan de Koninklijke Akademie voor Kunst en Vormgeving, in 's-Hertogenbosch.

De mens in relatie tot zichzelf en anderen vormt een belangrijk thema in het werk van Louise van Terheijden. Geborgenheid, liefde, verlangen, onschuld; collectieve herkenningpunten voor de mens worden geïndividualiseerd en in een eigen beeld vevat.

"Kunst is voor mij een avontuur en keer op keer wil ik me daarin begeven.
Het schilderij op de tentoonstelling gaat over de verbondenheid tussen mensen."

louisevanterheijden@tiscali.nl
www.louisevanterheijden.nl

"Landschap", print op dibond, 60x40 cm,
oplage van 5

Veronika Pot

Deze fotowerken tonen de architectuur van een, op het eerste gezicht, brute "inmenging" van beton, cement, auto's, glas en metaal in onze leefomgeving. Het zijn tegenpolen van de groene natuur, die we zo angstvallig proberen te vrijwaren. Toch is de fotografische weergave van deze inmenging esthetisch, ze straalt zelfs rust uit. Nochtans is de inhoud ons opgelegd door de bouwwoede in een schijnbaar eindeloze uitbreiding van onze steden.

We zijn inmiddels gewend geraakt aan deze industriële vormen, brute blokken beton, autoparkings, wegwijzers, ontelbare elektriciteitspalen, autosnelwegen, bruggen en grote reclameborden.

En soms, heel soms, kunnen ze van een eenvoudige schoonheid zijn. Dat heb ik willen vastleggen in deze foto's.

Master grafisch ontwerp aan Sint-Lucas Hogeschool Antwerpen. Ik werk met oude analoge camera's, ik gebruik vervallen fotorolletjes en ik maak korte videofilms.

www.veronikapot.com
www.veronikapot.wordpress.com

Ellen Houtman

Fotograferen is kijken.
Kijken en bekeken worden.
Als fotograaf kijk ik naar voorbijgangers.
Wie kijkt naar wie?

www.ellenhoutman.com

"Street scene - Phoenix, Arizona"

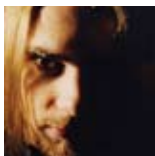
"Autodicht",
object, 2011

VosgaatVedder

Is een samenwerking tussen grafisch ontwerpers Max Vos en Ellen Vedder. In die hoedanigheid maken zij autonome werken die tekst en beeld combineren. Eerder maakten ze o.a. een poëzie/beeldboekje "Op zoek naar" balans, opgenomen in de catalogus "25 mooiste!" bij de wedstrijd "Open je eigen boek" en de rubberen vloermat "Voetveeg", die tentoongesteld werd in de Nieuwe bibliotheek in Almere tijdens de Gedicht&Beeldprijs 2010. Ook werken zij al enige tijd aan het samenleesboek "Het geheim van de tovertas". "Autodicht" is hun recentste project.

vosgaatvedder@live.nl
www.vosgaatvedder.nl

Etienne Reijnders

Een beeld vertelt vaak meer dan 1000 woorden, wordt er wel eens gezegd. In dit geval lever ik het beeld, en is het aan de toeschouwer om het verhaal te "zien". De beelden hebben wel titels die richting kunnen geven, maar iedereen zal een ander verhaal vertellen.

Dit werk gaat over de wereld die ons wordt voorgehouden: de wereld hoe die in werkelijkheid is, of zou kunnen zijn. Maar ziet iedereen wel hetzelfde?

De foto's zijn gemaakt met een digitale camera, waarbij de technische grenzen van het apparaat ruimschoots werden overschreden. Dat "paniek-moment" heb ik het mijne gemaakt, en steeds meer leren controleren en sturen. Er is geen nabewerking meer toegepast. Er is gebruik gemaakt van aangepaste digitale camera's, beeldschermen, tv's, video/dvd recorders, en video camera's.

etiennne@helloworld.com
www.etiennereijnders.exto.nl

*"The storyteller", uit de serie
"Digital Fairytale", 2011*

M. Elena De Matteo

An experienced traveller and language lover, M. Elena De Matteo has until now lived in five different countries, and her journey around the world hasn't stopped yet! Besides travel, her biggest passions are people and photography, which she started many years ago using an old film camera and shooting in B&W. She loves communicating with people and finds photography a great way to do so and to express herself. She is mostly interested in street photography, photojournalism and in discovering new worlds every day through her camera's lenses.

m_elenadematteo@yahoo.it

"@You", foto op canvas, 2011

Marique de Bree

Antwoord op @Breda, het moedermodel van actueel stadsbestuur.

@U (at you) is de tegenhanger van virtuele interactie - direct contact, zonder computer.

Wat zeggen wij elkaar?

marique@breebeeld.nl
www.breebeeld.nl

"The conference",
digital painting on
archival canvas,
106x76 cm, 2011

Robert Firestone

My artistic endeavors are characterized by the use of a variety of vivid and vibrant colors.

Colors are important because they symbolize our feelings and emotions. As a clinical psychologist and psychotherapist, I have helped countless people to challenge their psychological defenses and achieve close, loving relationships. Facing up to their anxieties and confronting their personal demons allowed them to recover their deepest feelings and become more fully alive. As an artist, I wish to inspire a deep feeling for people as well as an appreciation for aesthetics. In both fields, I aspire to make an important contribution to people's appreciation of life and personal fulfillment.

Santa Barbara, CA, USA

info@theartafrwfirestone.com
www.theartafrwfirestone.com

Viviane Volders

Ontbijt

Waar?

*jouw terras?
mijn keuken?
aan de vijver
in de tuin
tussen lelies,
kikkers groen?*

*Overal en nergens
Zolang je
die blik maar behoudt!*

Want wat is liefde anders

*Want wat is liefde anders
dan het strelen van een huid
opdat te lang verzwegen woorden
zouden vloeien,
zonder schroom of spijt,
het rustig worden
bij het kloppen van een hart,
een boezem
een gevoel van geborgenheid.*

Venus-vrouw

*Wanneer haar heupen blijdschap zingen,
haar malse buik en roze billen,
je zachtjes heen en weer wiegen,
die wel gekende houding,
waarin je moeiteloos verdrinkt,*

*Wanneer jij haar borsten
vol heimwee wil kussen,
haar nekhaartjes ziet trillen
als je haar oorlelletjes eventjes likt,*

*Wanneer jouw ongekroonde Venus,
je langzaam doet vergeten,
hoe erg het buiten wel is,
dan moet je wel besluiten
dat terugkeren, áltijd, de moeite waard is.*

Je bent er....

*je bent er niet...
wanneer de zon
boomsilhouetten werpt
over de brug waar je liep,
haarscherpe beelden van je afwezigheid...
Het straatlawaai overstemt mijn gedachten,
Ik wil rust...
in alle rust aan je kunnen denken*

Jan Kees Helms

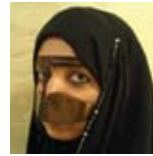
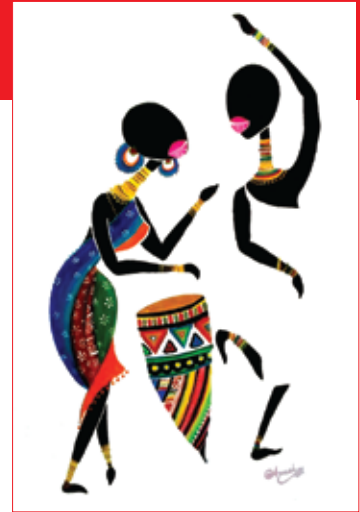
In de serie SamenSmelten is Jan Kees Helms op zoek gegaan naar wat mensen uitstralen als zij zich bloot geven en zich laten leiden door hun begeerte naar sensualiteit. Overgave en ingetogenheid wisselen elkaar af. Jan Kees Helms (Amersfoort, 1966) is beeldend kunstenaar die fotografie, video, geluid en performances gebruikt om verhalen te vertellen. Zijn werk karakteriseert zich door dicht op de huid van mensen te zitten, om zo tot een zekere intimiteit te komen.

www.jankeeshelms.nl

"SamenSmelten", 2011

*"Moment of Joy",
acrylic on canvas,
81X60 cm*

Amnah Jasem Al Bloushi

Born in Fujairah, the United Arab Emirates in 1985. She earned a Bachelor's degree in 2009, and she is presently an instructor at Fujairah Women's College. She began painting at eight, and at ten won her first art competition, one of her fondest childhood memories. She is athletic and musically gifted, but her passion is her art. She has participated in several local and national exhibitions and her art has sold well in the last few years, bought by local Emiratis and expats from all over the globe. 2010 and early 2011 found Amnah enthralled with the color and shapes and people of Africa; though much of her work has been done in pencil and pastels, she is now putting her energy and passion (she talks of "seeing with her heart") into large acrylics. She is presently one of the featured painters at the Liborius-Xu Gallery.

amnahalbloushi@yahoo.com

"Two friends sharing on the street", mixed media, 5.50x6", matted to 18x18" and framed to outside 19x19", plexiglass and brushed pewter metal frame

Laara Williamsen

As an international professional painter for more than thirty years, with sixty-eight solo exhibitions and seventy group exhibitions, I am also honoured to have received three international awards and to have collectors around the world. Often I abstract images, working from my imagination or memories.

The Symbiose art works were created from my memories using designer gouache, gold pen, graphite and inks. These art works are intended to represent some results of the symbiotic relationship between society and its deprived citizens; amensalism, parasitism and also how those citizens interact in positive ways between themselves; mutualism and symbiosis; esprit de corps.

Vancouver, B.C. Canada

laara63@gmail.com

<http://laarawilliamsen.yolasite.com>

<http://laarawilliamsen.wordpress.com>

Iris Stolk

1996-1999 Kunstacademie ABV Tilburg

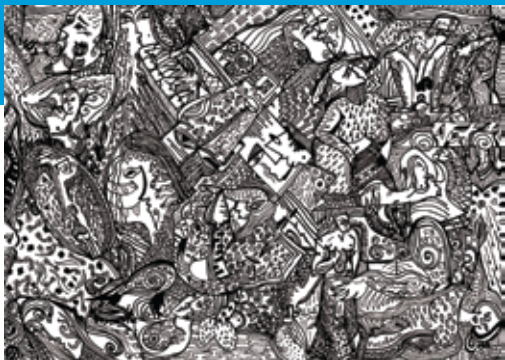
1999-2001 ABV Tilburg, 1ste graads docent beeldende vorming en CKV

Ik maak realistische, direct toegankelijke beelden, waardoor ik de toeschouwer geen enkele belemmering tot kennis-making wil ontnemen. Het totaal-spectrum statueert zich op sokkels als actuele pure schoonheid. De manier van mijn toetszetting en de kleur vormt futuristische, monumentale, landschappelijke gestalten.

www.atelierbreda.nl

*"Kinderen",
acrylgips en
natuursteen,
130x40x35 cm*

"Night entertainments", ink, whitewash, silk-screen printing on artificial paper, framed 105x81 cm

Ingrid Struenze

Born in Moscow, 1972 Graduated from the Institute of Modern Art in 1997, Design Department. Completed postgraduate studies in Moscow State University of Printing, 2001 Member of Moscow Union of Painters, section "Promgraphics" since 1998 Member of "Professional Union of Painters" Participant of "United Artist List" Teacher, Institute of Modern Art.

Her works were exhibited in central exhibition halls in Moscow, such as CEH "Manezh", Central House of Painters (CHP), All Russia Exhibition Centre (AEEC), Actor House, Science House, gallery "Dom", and exhibitions halls on Kuznetskiy Bridge.

ingrid-art@mail.ru www.struenze.ru

Lana Zaytseva

Is an artist and photographer. She graduated from Moscow State Pedagogical University, Artistic and Graphic department. She is a member of the Russian Creative Union of Artists and of the International Federation of Artists. Since 2000, Lana is a permanent participant of Moscow and all-Russian exhibitions of young art. She took part in the projects "Russia-X" and "The Sign of Nature". In 2004 she had a solo exhibition in gallery Kentavr, Moscow. In 2006-2007, she attended lectures at "Independent Workshops" School of Contemporary Art of Moscow Museum of Modern Art. She took part in the international project of Moscow Museum of Modern Arts "Space". Lana was a participant of the 1st and 2nd Moscow Biennale of Young Art "Stop! Who is coming?" in 2008 and 2010.

zaj-lana@yandex.ru

*"Dangerous!
Don't cross!"*

116

"Hedonistic running on the spot", acrylic and water color on cardboard, 100x70 cm, 2010

Bakhyt Bubikanova

Kazakh National Academy of Arts (T.K. Zhurgenova), Almaty
Faculty: Painting and sculpture
Member of the union of artists of Kazakhstan

Exhibitions (painting/drawing/sculpture):

- "A souvenir from Paris"
- "Enamoured hearts"
- "Don't search for crisis in a toilet"
- "The Young impulse"
- "Three diaries"
- "HOMO"

marriageb@mail.ru

117

Jan Kees Helms en Viviane Volders

SamenSmelten

SamenSmelten is een project van de Belgische dichteres Viviane Volders en de Nederlandse beeldend kunstenaar Jan Kees Helms. Hierin inspireren woord en beeld elkaar. Het resultaat is een boek waarin gedichten en fotografie met elkaar samengaan. Het boek is gemaakt naar aanleiding van de kunstmanifestatie SYMBIOSE en zal op 7 augustus 2011 worden gepresenteerd met voordracht en voortglidende gitaarklanken.

www.jankeeshelms.nl

SYMBIOSE

"Asleep with
indelible lovings"

Jenny Altschuler

Inside Out: A family Album, is a body of work in progress that deals with issues that are not necessarily consciously familiar but are intimately related to the self and to close members of family. Close relatives often embody many elements that influence and add to one's own make up of self, whether in the reflection of oneself in them or vice versa. The symbiotic nature of domestic relationships, nurturing, depending upon and feeding off each other is pronounced within the family yet rarely present in the albums that represent it.

Jenny lives in Cape Town, South Africa
jenrch@iafrica.com

Nancy de Vos

Opleiding schilder-décorateur
Pistoolschilder carrosserie, specialist in airbrush

Tentoonstellingen:

Parijs 2006

Dubay 2007

Lineart Gent 2005, 2006, 2007

L'ibrart 2006, 2007 - Geraardsbergen - Nieuwpoort - Gent

prijzen:

Gouden medaille voor airbrush in 2006 behaald te
Nieuwpoort + publieksprijs

www.Airbrush-artnancy.be

Vicki Davey

Studied photography in high school processing 35 mm B/W film in the darkroom. She has enjoyed teaching a web-based digital photography course to high school students, and does freelance photography for sporting events, parties, business functions, gatherings; and sells portraits, scenic nature, and urban photography at festivals and fairs. Vicki has a son in college and has fostered many other children over the years. She moved to Dallas, Texas from New England last summer to open a home for orphans and their siblings, and to write and do photography.

photos@vickidavey.com
www.vickidavey.com

*"Private dancer #9",
mixed media on canvas,
80x100 cm, 2011*

Grand Foulard

In the "Private dancer" series, I play with the interaction between the artist and the model (the muse). Traditionally, this interaction takes place in the studio of the artist, or at least in the physical presence of both. In our technological world, people communicate more and more via electronic media. I ask women to pose for me in their private homes. They take a picture of themselves while they are dancing in the nude. The nude dance is the ultimate expression of freedom. Not the artist, but the woman / muse is in control, so it seems. On the other hand, the interaction is rather clinical and abstract. And one can wonder whether this virtual posing is more private than the traditional form.

info@grandfoulard.com
www.grandfoulard.com

Kunstenaar / Artist #

A

Ada Krowinkel	37
Adomas Svirskas	55
Alain Poussot	80
Albert van Loon	27
Aleyah Solomon	33
Amnah Al Bloushi	111
Anne Marie Aldershof	63
Annet Verplanke	70
Antoinette MH Brandenburg	101
Anton Veenstra	35

B

Bakhyt Bubikanova	116
Blandine	26
Britt Miller	12
Bulat Mekebaev	82

C

Camila Lacerda	36
Carine Beyens	84
Caroline Kolkman	97
Casper Cammeraat	38
Catherine Small	22
Christine Greenslade	15
Christopher Jonassen	59
Cindy Joos	32
Corine Meesters	69

D

David Creedon	14
David Goorevitch	51
Denise Buisman Pilger	68
Dennis DeHart	53

E

Elena De Matteo	107
Elisabeth Elmanovich	85
Ellen Houtman	104
Elmadani Belmadani	95
Else Loof	76
Etienne Reijnders	106

F

Fenneke Weltevrede	28
Fleur Kooiman	94

G

Gaby Houweling	75
Geert Heirbaut	46
George Schade	72
Grand Foulard	121

H

Harshvardhan Kadam	56
Heidrum Klos	25
Hugh Mooney	17
Huub Ragas	58

I

Inbal Tur-Shalom	20
Ingrid Struenzee	114
Ipek Yeginsu	23
Irene Turner Gonzalez	61
Iris Stolk	113
Isa Gama	74

Index

Kunstenaar / Artist #

J

Jacqueline Braat	99
James Clancy	16
Jan Kees Helms	110
Jan Stroeve	65
Jane Gottlieb	5
Javier Ortega	1
Jenny Altschuler	118
Jenny van Gimst	91
Jochem Hartevelde	96
Johan Wahlstrom	18
John Alcock	42
John Brooks	6
Joseph Jobst	13
Joyce Garvey	48
Justyna Pennards-Sycz	79

K

Karin Starmans	62
Kiki Bragard	45
Kim Bolitho	86

L

Laara Williamsen	112
Lana Zaytseva	115
Lea Cammeraat	66
Lenneke te Kieft	87
Levien Willemse	24
Lieve Ophalvens	73
Lori Goldberg	34
Louise van Terheijden	102
Louky Scheltema	81
Lucienne Smit	44

M

Maaïke Verwijs	93
Maliha Rao	9
Margareth Meulmeester	100
Marian Vermeulen	49
Marique de Bree	108
Marita Gootee	7
Mariva Zacharof	19
Mary Rouncefield	8
Mary Vincenten-Aarts	77
Michel Walgraeve	50
Mitchell Todd	11

N

Nadya Grunina	29
Nancy de Vos	119
Nicola De Matteo	41

O

Olesia Lishaieva	52
------------------	----

P

Paola Minekov	92
Paul van Twist	39
Paul Vos	71
Payam Montazami	40
Photon imaging	88

R

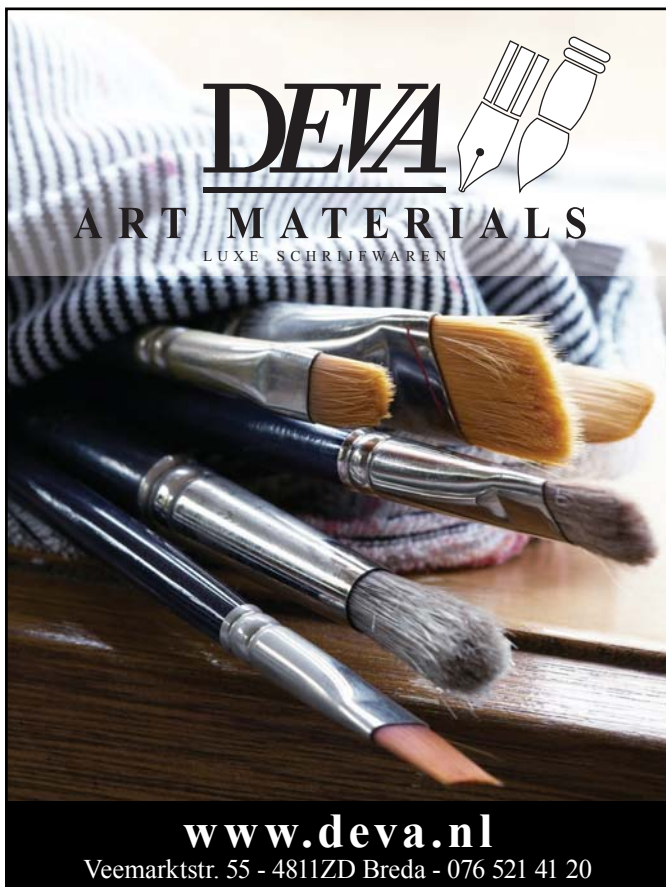
Rachelle Delcroix	89
Robert Firestone	109
Ronald Gosses	10
Ronny Broeckx	54
Ruth de Vos	90

Kunstenaar / Artist	#
S	
Sabine Schreuder	31
Steven van Eck	43
Sylvia Thijssen	64
T	
Takuma Tanaka	57
Tanya Kirichenko	30
Tatjana Todorovic	98
Teresa Gil	60
U	
Ute Anna Thiess	21
V	
Veronika Pot	103
Vicki Davey	120
Vincenzo Lagana	4
Virginia Brennan	3
Volders & Helms	117
VosgaatVedder	105
W	
Walter Plotnick	78
Wick Akkermans	47
Wladyslaw Brzosko	83
Y	
Yuan Gao	67
Yuri Vasiliev	2

Albert Heijn

Oude Vest 5
4811 HR Breda

DEVA
ART MATERIALS
LUXE SCHRIJFWAREN

www.deva.nl
Veemarktstr. 55 - 4811ZD Breda - 076 521 41 20

Lunchroom **Latour**

Ons gezellige terras staat op een historisch pleintje op de Veemarktstraat. Deze straat is bekend om haar leuke winkeltjes en speciaalzaken. Wanneer u onder de plataan zit waant u zich in mediterrane sferen terwijl u geniet van een heerlijk koud of warm broodje, een warm gerecht, een salade, tapas, kaasplank of een verse soep uit eigen keuken. Alle ingrediënten zijn van de hoogste kwaliteit. Een broodje Parmaham is bij ons bijvoorbeeld belegd met de echte goede Parmaham en dat verschil proeft u. Puur genieten dus.

200 meter van De StadsGalerij!

St. Annastraat 2 • 4811 XK Breda

Breda

Grote Markt

Breda

Haven

SYMBIOSE

Summer Art Festival
Breda 2011

SYMBIOSE 2011